

naša luč

junij, julij,
avgust
6

slovenske stopinje

čas reformacije

Reformacija je gibanje 16. stoletja, ki je nastalo znotraj katoliške cerkve kot **upor** proti tedanjim cerkvenim strukturam. Ta čas lahko imenujemo čas velikega političnega vrenja, ko so se vsa dotedanja nasprotja, ki so bila prisotna med različnimi stanovi (podložniki, fevdalci, knezi, meščani) še bolj izostrila. Bil se je **boj za prevlado** med vladarji in plemiči, vse bolj potlačeni podložniki so hoteli po tolikih neuspehih (kruto zadušeni kmečki upori) zopet pridobiti del svojih pravic, meščanski del prebivalstva pa je strmel za

Z reformacijo se je Evropa razdelila na dva tabora: protestantski in katoliški. Poleg nemških dežel, ki pa niso v celoti sprejele novega nauka, so Luthrovo misel sprejeli tudi deli Švice, Francije in Anglije.

prevlado v trgovini in obrti.

V ta splošni žnered' je vstopil **nemški katoliški duhovnik in redovnik Martin Luther**, ki je zahteval popolno prenovo krščanstva. Zahteval je popolno učenje in delovanje cerkve po nauku, ki je zapisan v Svetem pismu. Poudarjal je **moč vere** v božjo milost in zanemaril večino dotedanjega učenja katoliške Cerkve:

- zavrže večino zakramentov (tudi mašniško posvečenje),
- ne upošteva moč dobrih del,
- ne prizna vrhovne oblasti rimskega papeža,
- zavrže učenje cerkvenih zborov.

Njegov nauk je bil povzet v latinskem stavku "**Sola scriptura, sola fides**" - za zveličanje je potrebno dvoje: neomajna vera in življenje po evangeliju. S tem je poudaril osebni značaj verovanja, ki ni več vezan na določeno institucijo ampak je prepuščen človekovi notranjosti.

Luther je s svojim naukom kmalu pridobil velik del meščanstva v Nemčiji. Kasneje so se mu pridružili še ostali knezi in vitezi, ki so s prestopom izrazili svoje nezadovoljstvo nad obstoječim družbenim stanjem (draga država, dajatve cerkvi, odvisnost od vladarjev...).

reformacija na slovenskem

Začetki reformacije na Slo-

NASLOVNA FOTOGRAFIJA:
MARIBOR - OBNOVLJENI DEL
LENTA, V OZADJU ZVONIK
STOLNICE

(foto: Mirko Kambič)

S Trubarjevim prevodom Novega zakona, Dalmatinovim prevodom celotnega Svetega pisma in z Bohoričovo slovnico je bil postavljen temelj za slovenski knjižni jezik, ki je za svojo osnovo imel dolensko narečje. V tem času je bila v Ljubljani ustanovljena tudi prva tiskarna (Mandelc), kjer je bilo tiskano večino knjig protestantski avtorjev.

venskem segajo v čas 1525. Takrat so tudi na naših tleh že brali "luteranske maše". Leta 1529 so v Ljubljani ustanovili protestantski krožek v katerem so bili včlanjeni pristaši protestantizma - plemiči, meščani in določeni duhovniki. Glavni predstavnik reformatorjev je bil katoliški duhovnik **Primož Trubar**. Ta se je v Trstu seznanil z Luthrovim naukom, ki ga je potem prenesel v Ljubljano. Vero je začel širiti s pomočjo domače pisane besede, ki jo je lahko razumel tedanji človek. Tako je leta 1551 izdal svoji prvi dve knjigi **Catechismus in Abecedarium**. Kasneje je sam izdal še 24 knjig, ki pa so za razliko od prvih dveh, ki sta bili napisani v gotici, vse napisane v latinici.

Z reformacijo smo Slovenci dobili svojo pisano besedo, ki se je globoko zakoreninila tja do preprostega kmeta. Ta je ob večerih prebiral "svoje" Sveto pismo, ki ga je nagovorili v njemu ljubem jeziku.

pripravil L.B.
(se nadaljuje)

436676

in kaj je novega pri vas.... nič

Kot kaže, bomo tudi letošnje poletne mesece v domovini preživali v politično nedorečenem ozračju. Ali je v mladi demokraciji, ki se je odločila za postopen, ne revolucionaren prehod, res nemogoče odgovoriti na toliko vprašanj, ki že po svoji naravi (so politična) zahtevajo jasen odgovor:

- kdo je odgovoren za povojne politične poboje in preganjanja drugače mislečih,

- kdo vse je bil vpleten v afero orožja na mariborskem letališču,
- kaj vse se skriva za afero HIT,
- kaj se skriva za nedavno odstranitvijo ministra Janše,
- kaj bo z novo koalicijo LDS - SKD,
- kdo pri tem izgublja in na račun koga,
- zakaj je toliko ovir pri delu komisije, ki rešuje odnose s cerkvijo.

S pomočjo teh odgovorov bi si lažje nalili čistega vina in prihranjena nam bi bila premnoga ugiibanja in včasih celo žal besede.

Po vsem tem pa v časopisih lahko preberemo:

- da je sedanji obrambni minister Jelko Kacin iz ministrstva za obrambo odstranil prav tiste, ki so bili najbolj uspešni pri odkrivanju ozadja afere, ki je bila povod za odstranitev ministra Janše,
- da je pred nekaj dnevi Drnovšek Janši potožil, da je bila njegova zamenjava čisto politično dejanje, v katerega je bil po sili razmer nekako prisiljen,
- da je vse bolj vprašljivo ministrsko mesto krščanskega demokrata Iva Bizjaka (notranje zadeve); zamenjal naj bi ga Igor Bavčar, ki je sedaj član Drnovškove stranke,

- ...

Počasi in neusmiljeno prihaja čas, ko bomo čez dve leti (ali še prej) zopet odšli na volišča in oddali svoj glas.

Komu? In zakaj?

Ljubo Bekš

Izdajatelj in lastnik: Zveza slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi. Založnik: Družina
Glavni urednik: Ljubo Bekš, 61000 Ljubljana, Poljanska 2, odgovorni urednik: Janez Pucelj, 46149 Oberhausen 11, Oskarstr. 29. Tisk: Novamedia, 61000 Ljubljana

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
NAŠA LUČ
Poljanska c. 2
61000 Ljubljana

NAROČNINA

(v valuti zadevne dežele):

Avstrija 200 ATS
Anglija 11 GBP

Belgija 690 BEC
Francija 106 FRF
Italija 24.000 ITL
Nizozemska 35 NLG
Nemčija 30 DEM
Švica 27 CHF
Svedska 130 SEK
Avstralija 26 AUD
Kanada 23 CAD
ZDA 20 USD
Slovenija 1400 SIT

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-147/94 (23.2.1994) šteje Naša Luč med proizvode, za katere se plačuje 5% prometni davek. Naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava NAŠE LUČI.
PRINTED IN SLOVENIA
Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali z vplačilom preko banke na enega sledečih računov pri Krekovi banki Ljubljani:
tekoči račun NL, štev.:
51800-620-336 200-15-20/38 ali
devizni račun NL, štev.:
51800-620-336 200-1129-17.

“Celibat, celibat, tvoj cvet je zlat...”

"Zlat kakor mi..." V zloglasnih 50 letih so nam bogoslovcem ljubljanskega semenišča naši 'rdeči bratci' kar naprej nagajali, nas 'sekirali' in nas celo zapirali. Mi pa smo se redno ob večernih urah zbirali na semeniškem hodniku in si s pesmijo dajali duška in korajže.

"Tvoj cvet je zlat..." Znani avstrijski narodni pesmi smo pridali naše besedilo, se malce ponorčevali iz celibata in zraven še iz 'kakor kri rdečih ličk' in 'kot

nebo plavih očk', ki smo jim za vedno dali slovo.

Na to pesem in na tiste 'junaške' čase političnih pritiskov se večkrat spomnim, ko se kdaj pa kdaj zopet kdo obregne ob nas. Najboljši odgovor v takem primeru je izrečen v obliki kakšne duhovite šale. Tako pripovedujejo anekdoto o pokojnem pisatelju Janezu Jalnu. Nekoč pride k njemu neka 'pobožna tercijalka': "Prečastiti, ali je res, da se boste duhovniki lahko

oženili?" On, možakarski in odrezavi kakor je bil, je zabrusil: "Ja, seveda. Ampak tebe ne bom vzel. Si pregrda!"

Zadnjič listam po naprednem slovenskem Koroškem časopisu. Zbode me naslov z velikimi črkami: SKORAJ 90 % AVSTRIJCEV ZA PREKLIC CELIBATA - KLJUB TEMU REFORME NI NA VIDIKU. Sledi približno taka vsebina: "Celibat je anahronizem, nekakšna nečastna cokla v življenju sodobne Cerkve. Četudi skoraj vsi verniki in mnogo duhovnikov žele preklic celibata, vodstvo Cerkve trmasto vztraja pri svojem. Če pa bi ga odpravili, itak ni dovolj denarja za dostojno preživetje duhovnikove družine."

Sedaj pa šalo v stran, don Kamil! Nabrusi si 'uma svitli meč' in jim jih nabrenkaj. Poslal sem jim članek in v naslednji številki so ga v celoti, od A do Ž pošteno objavili.

"Spoštovani! Morda ste nasitili radovednost bralcev, toda bili ste nedopustno enostranski in površni. Na 'visoki ideal evangelijskega (na)sveta devištva' ste pogledali iz prenizkega kota. Odprite oči in videli boste prepričljivi Jezusov življenjski zgled, ki edini daje smisel in moč celibaterjem Cerkve. Po

Novomašniško posvečenje v Ljubljani I. 1993 (foto Janez Gril)

opisu evangelijev je bil Jezus povsem normalen in človeški. Nasprotniki pa se spotikajo tudi nad tem dejstvom. Le v nečem je bil 'nad' drugimi in zato tako izjemen: razen najnujnejšega, na sebi ni posedoval prav ničesar - ostal je neporočen, oziroma 'nad-poročen', 'ženin' in zaročenec s človeštvom. Če bi se kot tip 'novega človeka' lahko bolj uresničil v ljubezenski zvezi z žensko, bi se bil zagotovo poročil. Saj je imel ob sebi vrsto plemenitih deklet. S tem bi lahko človeštvu pokazal zgled idealnega zakonskega para. In vendar Jezus stopi na drugo pot. Za najbližje si izbere same celibaterje: Marijo, Jožefa, Janeza. Tudi svoje sodelavce navduši za samski stan 'zaradi božjega kraljestva'.

Jezus svojo 'zaroko s človeštvom' nadaljuje na dva načina:

- kot ljubezensko skupnost moža in žene, ki si obljubita zvestobo do groba. Tako poleg telesnega življenja otrokom posredujeta tudi duhovno dimenzijo življenja,

- skozi nesebično in neumorno delo žena in mož, ki so najprej duhovni očetje in matere. Kljub temu pa se morajo večkrat ukvarjati s čisto telesnimi problemi svojih duhovnih otrok.

Oba poklica sta si po kreposti ljubezni enakovredna in se čudovito dopolnjujeta. Vsak po svoje sta tudi celibaterska. Govorimo o čisti materinski ljubezni, o 'deviškem materinstvu' zakonskih žena in o 'rodovitnem devištvu', duhovnem materinstvu Bogu posvečenih žena.

Bohinjski kozolci - etnografski zakladi Slovenije (foto M. Kambič)

Podobno velja za može. Oboji 'celibaterji' so s svojo, večkrat mučeniško vztrajnostjo in zvestobo, do konca nenadomestljivi pričevalci neke 'nove civilizacije': "Nič več Juda, tudi ne Grka; nič več sužnja, tudi ne svobodnega; nič več moškega in ženskega; ampak..." (dobesedno iz Galačanom). Ako v neki dobi bolj, v naslednji pa manj navdušeno ali celo odklonilno sprejemajo to enkratno božjo ponudbo po Jezusu in Cerkvi, to prav nič ne spremeni samih dejstev.

Navkljub duhovno utrujeni družbi, nastaja danes v raznih krščanskih in nekrščanskih duhovnih gibanjih potencial visoke duhovne napetosti. Kakor da se nahajamo pred 'eksplozijo' celibaterskih poklicev. Posebno mladi se danes vedno bolj navdušujejo za duhovne vred-

note. Z besedo in dejanjem pričujejo: "Hvaležni smo dobremu Bogu, ki nas ima za vredne, da se smemo žrtvovati..."

Zato proč s časopisnimi poročili, ki povzročajo moralno paniko in širijo pesimizem. Ta ustvarja miselnost, ki starejše ljudi še bolj zakrknje v egoizmu, mladim pa spodnaša veselo pripravljenost za žrtve.

+ + +

"Novi mašnik bod' pozdravljen, od Boga si nam poslan..." Bližajo se naša najlepša slovenska slavja - nove maše. Dragi fantje novomašniki! Ne pustite pokvariti svoj prefinjen življenjski okus raznim mrhovinarjem, šakalom in hijenam današnje umirajoče civilizacije. "Božje kraljestvo silo trpi in le silni ga otemajajo."

Vas lepo pozdravlja
Vaš don Kamilo

Kaj je to - Cerkev?

Cerkev je na eni strani vidna in zemeljska družba, ki jo vodijo nasledniki sv. Petra skupaj s škofi, po drugi strani pa je duhovna skupnost (družba), ki jo oživlja Jezusov duh. Prav zato jo lahko pravilno razumemo samo s čisto vero v srcu. Po njej je Jezusovo odrešenjsko delo prisotno v svetu in v zgodovini. Cerkev je znamenje in orodje (zakrament) vesoljnega odrešenja. To, da je vidna in opazna, spada k njemu bistvu.

Same vsebine Cerkve ne moremo izraziti z eno samo in enoznačno besedo, zato so ji sveti pisci namenili toliko raznovrstnih pridevkov: Božja Cerkev, Božje ljudstvo, Božja njiva, Tempelj, Hiša božja, Božja družina - Cerkev Jezusa Kristusa, Kristusovo telo, Kristusova nevesta - Tempelj sv. Duha - Skupnost svetih, Skupnost verujočih, Zbor in skupnost vernih ...

Navedeni izrazi hočejo na raznovrstne načine povedati samo to, da je Bog Oče od vekomaj Cerkev postavil in utemeljil na Jezusu Kristusu - božjem Sinu, ki s svojim odrešenjskim delom vstopi v zgodovino in to Cerkev po sv. Duhu tudi oživlja in ohranja.

božje ljudstvo

Izraz poudarja soodgovornost vseh vernih v Cerkvi nasproti individualističnemu in samovoljnemu pojmovanju vere in verskega življenja na sploh. Odrešenje ni namenjeno 'nekim posebnim posameznikom' ampak skupnosti, v kateri vsak posameznik osebno doseže svoj delež v odrešenju. Družina in narod obstajata pred posameznikom (vanju je posameznik vključen šele po rojstvu). Tudi verniki se v prejobstoječo Cerkev vključujejo preko svetih obredov in se kasneje v njej razvijajo in sprejemajo določene odgovornosti.

Cerkev ni rezultat referendumov ali volitev, tudi ni nekakšna baza ali masa, ki bi bila ločena od vodilne plasti. Vsi kristjani so eno božje ljudstvo, ki so mu dani različni darovi, naloge in oblasti. Te skupnosti ne povezuje ena in ista kultura, en jezik ali zgodovina. Ni nastala iz volje in moči določene skupine ljudi. Njen izvor je v čisti božji odločitvi.

Bog je izmed ljudstev izbral in poklical svoj narod in z njim sklenil zavezo, ki velja za vse čase in rodove tega sveta. Božje

Šel je sejevalec seme sejat...

ljudstvo sestavljajo vsi narodi, družbeni razredi in rase. Cerkev je sveto ljudstvo; vanj se posameznik vključi z vero in krstom, po katerem se rodi v novo življenje. Božje ljudstvo se srečuje zato, da spozna neskončno ljubezen svojega Boga, da se mu zahvaljuje in ga slavi. V stari zavezi Bog obljubi: "Jaz sem vaš Bog in vi boste moje ljudstvo" (Lv 26,11). Stara zaveza nas pripravlja na Cerkev, jo upodablja in napoveduje. Brez stare zaveze Cerkve ne moremo razumeti. V novi zavezi Cerkev predstavlja vsi ljudje brez razlike: "ni več svobodnih in sužnjev", piše sv. Pavel, "ne moškega ne ženske ... vsi smo eno v Kristusu" (Gal 3,23). Zato je Cerkev v resnici usposobljena in pooblaščenca, da oznanja in prinaša svetu mir in slogo. Je znamenje upanja za vse ljudi.

Cerkev je božje ljudstvo na poti do cilja, ki še ni dosežen. Ona ni nekaj okamenelega. Je nenehno v gibanju in razvoju. Lahko rečemo, da na zemlji živi kot izgnanec brez domovine; ničesar

Človekova resnica je, da ne mara resnice o sebi.

Platon

si ne more trajno prisvojiti. Zato je vedno jasno trdila, da ona ni končni cilj ampak, da se bo "zgodila" nova Zemlja, ko bo Bog "vsem vse". Tedaj bo ugasnilo njeno poslanstvo.

kristusovo skrivnostno telo

Sestavni deli nekega organizma vsak po svoje prispevajo k nemotenemu delovanju; posamezni deli vplivajo na celoto in obratno. Sv. Pavel: "če en ud trpi, trpe z njim vsi udje in če je en ud v časti, se z njim vesele vsi udje" (1Kor 12,26). Podobnost Cerkve - Kristusovega telesa z običajnim telesom je le delna, saj isti sv. Pavel pravi: "kakor v telesu, tako tudi v Kristusu" (1Kor12,12), pri tem pa ne zapiše: tako tudi v Cerkvi. S tem nam hoče povedati, da Cerkev ne nastane ob sodelovanju vseh delov (članov) ampak po in v Jezusu Kristusu; po božji volji smo udje njegovega telesa.

Jezus in Cerkev nista eno in isto. Neločljivo pripadata drug drugemu, pri tem da Cerkev ni nadaljevanje Kristusa, ampak je On tisti, ki v njej živi in deluje: "On je glava telesa Cerkve" (Ef 1,22-

23). Kristus ji je takorekoč nadrejen. Neločljiva povezanost ob istočasni ločenosti in razlikovanju je lepo izražena s podobo Cerkve kot Kristusove neveste.

Cerkev je deležna Kristusovega preroštva, duhovništva in pastirstva. Z oznanjevanjem, podeljevanjem zakramentov in z vodenjem vernikov se Cerkev širi v prostor in čas. Božja beseda se uteleša v zakramentih, zlasti v evharistiji, ki je znamenje in vez ljubezni. Udeležba v evharističnem slavlju nas obvezuje, da vsakdanji kruh delimo z ubogimi in revnimi in v njih srečujemo Kristusa. To je dolžnost božjega ljudstva, je izkaznica naše pravovernosti in katoliške veseljnosti.

tempelj božji

Tempelj je pozidan prostor, ki pooseblja posebno božjo prisotnost. Svetišče v Izraelu, preden je Salomon zgradil kamniti tempelj, je bilo samo izvoljeno ljudstvo. To velja tudi za novo zavezo, kjer je skupnost vernih "kraj" svojske božje navzočnosti. "Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi" (Mt 18,20). Cerkev ni stavba kamnitih blokov. Je duhovna zgradba sestavljena iz živih kamnov. Glavni in vogelni kamen pa je Jezus Kristus.

Cerkev je tempelj sv. Duha, ki je, kot duša v telesu, počelo življenja Cerkve. Iz njega živi in se obnavlja. On jo nenehno pomlaja (podeljujoč ji rodovitno življensko moč), jo ohranja v resnici, napotuje v misijone, posvečuje njene člane itd. Prav posebej pa je sv. Duh, kljub raznolikosti darov, služb in oblasti počelo edinosti Cerkve.

pripravil B. Makovec

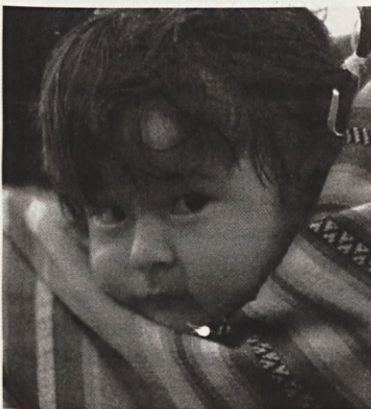
kamni za svetišče

Po drugi svetovni vojni so na Poljskem blizu Krakova začeli graditi novo mesto - Nowa Huta. V njem ni bila načrtovana nobena cerkev. S tem se verniki niso mogli sprijazniti. Na prostem so postavili križ in se tam ob vsakem vremenu zbirali k bogoslužju. Deset let so se z oblastmi borili za gradnjo cerkve. Končno so dobili dovoljenje pod pogojem, da jo zgradijo z lastnimi sredstvi. Duhovniki so prosili vernike, naj vsakokrat, ko pridejo k bogoslužju, prinesejo nekaj kamenja. Tako so od vsepovsod prejeli kamenje za novo cerkev; tudi po pošti so prihajali (ta je zaradi preobremenjenosti celo štrajkala). Papež Pavel VI. je poslal kamen, ki je bil vgrajen kot vogelni kamen nove cerkve. Iz ZDA so prejeli kamen, ki so ga astronauti prinesli iz lune; tega so vdělali v tabernakelj. Vsak kamen cerkve v Nowi Huti, lahko rečemo, je odraz vere vsakega, ki je sodeloval pri njeni gradnji.

+ + +

Zlo našega časa je denar. Ne toliko zaradi moči, ki jo ima ampak bolj zaradi češčenja, ki mu ga izkazujemo.

(Fallereau)

predstavitev

IZ KATEKIZMA (o evharistiji)

Jesus pravi: "Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo je ta kruh, bo živel vekomaj ... Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje ..., ostane v meni in jaz v njem" (Jn 6,51.54.56).

Evharistija je srce in vrhunec življenja Cerkve, kajti v njej Kristus pridružuje svojo Cerkev in vse njene ude svoji daritvi hvale in zahvale, ki jo je na križu daroval svojemu Očetu enkrat za vselej; po tej daritvi razliva milosti odrešenja na svoje telo, ki je Cerkev.

Evharistično obhajanje vedno vsebuje: razglašanje božje besede, zahvalo Bogu Očetu za vse njegove dobrote, predvsem za to, da nam je poslal svojega Sina, posvetitev kruha in vina in udeležbo pri liturgičnem obedu s prejemom Gospodovega telesa in krvi.

Evharistija je spomin (memoriale) na Kristusovo veliko noč (pasho): se pravi na delo odrešenja, izvršeno s Kristusovim življenjem, smrtjo in vstajenjem, delo, ki ga liturgično dejanje ponavzoči.

Kristus sam, večni veliki duhovnik nove zaveze, delujoč po službi duhovnikov, daruje evharistično daritev. In isti Kristus, stvarno navzoč pod podobama kruha in vina, je tudi dar evharistične daritve.

Samo veljavno posvečeni duhovniki morejo predsedovati evharistiji in posvetiti kruh in vino, da postaneta Gospodovo telo in njegova kri.

Bistveni znamenji evharističnega zakramenta sta pšenični

kruh in vino iz trte, nad katerima se izvrši klicanje blagoslova Svetega Duha in duhovnik izgovori besede posvetitve, ki jih je izrekel Jezus pri zadnji večerji: "To je moje telo, ki se daje za vas ... To je kelih moje krvi ..."

S posvetitvijo se izvrši spreminjene bistva (transsubstanciacija) kruha in vina v Kristusovo telo in kri. Pod posvečenima podobama kruha in vina je Kristus sam, živ in poveljčan, navzoč resnično, stvarno in bistveno, s svojim telesom in svojo krvjo, skupaj s svojo dušo in svojim božanstvom.¹

Kdor hoče prejeti Kristusa v evharističnem obhajilu, mora biti v stanju milosti. Če se zaveda, da je smrtno grešil, ne sme pristopiti k evharistiji, ne da bi prej prejel odvezo v zakramentu pokore.

Sveto obhajilo, ki je prejem Kristusovega telesa in njegove krvi, pogloblja zedinjenje obhajanca z Gospodom, mu odpušča male grehe ter ga varuje velikih. Ker se okrepijo vezi ljubezni med obhajancem in Kristusom, prejem tega zakramenta

okrepi edinost Cerkve, Kristusovega skrivnostnega telesa.

Cerkev vernikom živo priporoča, da prejmejo sveto obhajilo vsakokrat, ko se udeležijo obhajanja evharistije; in obvezuje jih, da to store vsaj enkrat v letu.

Ker je Kristus sam navzoč v oltarnem zakramentu, mu je treba izkazati božje češčenje. "Obiskovanje najsvetejšega zakramenta je dokaz hvaležnosti, dejansko znamenje ljubezni in izkazovanja božjega češčenja, ki smo ga dolžni Kristusu Gospodu, pričujočemu v tem zakramentu."²

Kristus, ki je odšel s tega sveta k Očetu, nam daje v evharistiji poroštvo slave pri njem: udeleževanje pri sveti daritvi nas upodablja po njegovem srcu, vzdržuje naše moči na romanju tega življenja, nam vzbuja hrepenenje po večnem življenju in nas že zdaj zedinja z nebeško Cerkvijo, s presveto Devico Marijo in z vsemi svetniki.

¹ Prim. trid. k.: DS 1640; 1651.

² MF 67.

(se nadaljuje)

Cerkev sv. Križa pri Ljutomeru
(foto Marijan Škof)

vabilo

na 6. revijo slovenskih pevskih zborov iz Evrope in Slovenije v Berlinu.

Program:

sobota, 11. junija

- predstavitev in nastop zborov v cerkvi sv. Elizabete, ob 14. uri

- sv. maša, ob 19.30

- zabava s plesom bo v veliki dvorani, ob 20.30; na zabavi bo igral ansambel "Druga generacija" iz Berlina
Župnijski pastoralni svet slovenske župnije Berlin

Slovenija

Moja dežela.

na sploh

SVETO PISMO

V nadškofijskem ordinariatu v Ljubljani so predstavili knjigi Ilustrirana enciklopedija svetega pisma in Sveto pismo - knjiga, ki je spremenila svet.

Prva na poljuden, a strokovno neoporečen način predstavlja celoten in vsestransko osvetljen svetopisemski prostor: zgodovino in arheologijo, geografijo in družbo, živali in rastline, vladarje in

preroke, poklice, denar, prehrano, obrede... Ilustracij je nad 500. Delo je plod angleških znanstvenikov in je prevedena v lepo slovenščino.

Sveto pismo - knjiga, ki je spremenila svet pa predstavlja moža, ki je obrnil razvoj zgodovine - Jezusa Kristusa. Pisana je za otroke in mladino.

JURJEVANJE

Po ljudskem koledarju naj bi se pomlad začela z godom sv. Jurija, ki naj bi pregnal še zadnje ostanke zime. Konec aprila so jurjevali po mnogih krajih Slovenije.

Piran postaja vse bolj "prijazno" obmorsko mesto

je, povsod malo po svoje; nikjer pa ni manjkalo zelenja, godbe in veselega rajanja. V Ljubljano so se jurjevci pripeljali iz Bele krajine. Posebej omembe vredno pa je bilo jurjevanje v Šentjurju pri Celju, v Laškem, Ravnah na Koroškem (Guštanjska pomlad), Šentjerneju, na Muljavi itd.

GORELI SO KRESOVI

Povsod po Sloveniji so na predvečer delavskega praznika pripravili družabna srečanja in kurili kresove; ponekod so bili zelo originalni. V Škofijah, na meji z Italijo, so uprizorili mirno manifestacijo za sožitje in sodelovanje; mlaje so postavljali v krajih murskosoboške občine; pohod na bližnje griče oz. izletniške točke so organizirali v Ljubljani (Rožnik), v Škofji Loki (hrib sv. Andreja), Ljutomeru (vinski hram Jeruzalem), Celje (Boč, Šmiglova zidanica, Šmohor), Maribor (Bresternica), Koroška (Ivarčko jezero pod Uršljo goro), Slovenj Gradec (na Kremžarici); sejem rož so imeli v Portorožu; zborovanje za mednarodno sožitje so orga-

PRED STRIŽENJEM

MARKO

Karikatura: Marko Kočever

Termalno kopališče Banovci, kot ga je v svoj fotoaparata ujel naš bralec Marijan Škof

nizirali v Novi Gorici; v Radencih srečanje ljubiteljev starih motornih vozil...

PRAZNIK DELA - 1. MAJ

Bolj ali manj slovesno so praznik zavetnika vseh delevcov, sv. Jožefa praznovali po vsej Sloveniji. Med obredi so blagoslavljali orodja in sredstva dela na sploh - praznik sv. Jožefadelavca je bil ravno na nedeljo.

Na mnogih zborovanjih pa so govorili predstavniki delavcev in sindikatov; tega je bilo občutno več kot prejšnja leta, kar je razumljivo spričo neugodne gospodarske situacije in velike brezposelnosti.

Posebno živahno je bilo praznovanje v Zagorju, Opatjem selu, Dravogradu in Radljah. Le-tu so bili na moč bučni: streljanja z možnarji ni bilo ne konca ne kraja. Posebej so se izkazali prebivalci Saleške doline, ki so organizirali družinski štafetni tek in pohod na Jesenjakov vrh.

FLORJANOVO

Ta tradicionalni gasilski praznik so ponekod praznovali zelo slovesno. Na poseben način so to storili v Grosupljem, v Šentvidu na Koroškem, na Pohorju, v Ivančni Gorici... V Mariboru je bilo slovesno bogoslužje na čast zavetnika gasilcev. Udeležili so se ga tudi člani prostovoljnega gasilskega društva Maribor-mesto, ki so na Grajskem trgu pripravili koncert s fanfarami; prireditev je obogatil tudi semeniški vokalni oktet.

POVPREČNA STAROST SLOVENCEV

Zavod za statistiko je seštel starost vseh Slovencev in vsoto delil s številom prebivalstva ter ugotovil, da je povprečna starost Slovencev 36 let (žensk 38 in moških 35 let). Najnižjo poprečno starost imajo prebivalci Velenja (33 let), najvišjo pa prebivalci vseh štirih pomurskih občin ter v

Tolminu, Novi Gorici, Idriji, Ilirski Bistrici in v Kočevju (38 let).

ŠTAJERSKI MUZEJSKI VLAK

Doslej smo imeli na slovenskem dve "muzejski" progi: Jesenice - Bled - Nova Gorica (vlak vozi v času sezone) in Ljubljana - Kamnik (občasne vožnje). Njima se je pridružil še muzejski vlak za Štajersko, ki bo turiste prevažal do pomembnejših prekmurskih krajev dvakrat tedensko. Vagoni in vleka so iz tridesetih let tega stoletja, iz istega časa je tudi notranja oprema in uniforma železničarskega osebja. Vožnja z muzejskimi vlaki je zanimivo doživetje.

NOVE ZNAMKE

Ministrstvo za promet in zveze je objavilo dve priložnostni znamki. Na prvi, vredni 70 SIT, se spominjamo Janeza Puharja, ki je v preteklem stoletju izumil izvorni postopek za vtisk slike na steklu in s tem uvedel reproduciranje fotografije na prozorni podlagi. Na drugi, v vrednosti 215 SIT, je naslikan slovenski matematik Jurij Vega in del lune s kraterjem, ki je imenovan po njem. Vega uživa mednarodni sloves zaradi svoje knjige logaritmov.

GOSPODARSKI REZULTATI

Slovensko gospodarstvo se zelo počasi, a vztrajno vleče iz krize.

Industrija, ki je februarja beležila rahlo upadanje dejavnosti, je marca za nekaj odstotkov preseгла obseg lanske marčevske proizvodnje, zelo močno pa letošnjo februarjsko vrednost. Tudi produktivnost je pokazala boljše rezultate.

V prvih štirih mesecih tega leta je inflacija narasla precej več kot predvideno, kajti tudi maloprodajne cene so ušle z vajeti.

Brezposelnost se je spet zmanjšala in zaposlenost se je povečala skoraj za eno tretjino. A brez dela je ša vedno 130.000 delavcev!

Delavčev bruto zaslužek na uro je februarja v obutveni industriji znašal 2,4 US dolarja, v zavarovalništvu pa 7 US dolarjev.

POTRATA ENERGIJE

Naša poraba energije vseh vrst je, glede na celotni narodni dohodek, skoraj štirikrat večja kot v zahodni Evropi. Po načrtih gospodarskega ministrstva bomo morali v naslednjih letih povečati železniški in zmanjšati cestni tovorni promet; prav tako bo potrebno omejiti vožnje z osebnimi vozili v korist javnega prevoza.

Srečanje "Mavrice" na Brezjah (7. maja 1994, foto s. Amalija Kuri)

naslovili prošnjo, da jim ne bi več odtegovali pomoči in da bi razumeli položaj skoraj neenakopravne manjšine invalidov, ki životari na robu družbe. Spored so popestrili godba iz Domžal, Stobljanski oktet, harmonikarji in harmonikarice, folklorne skupine in plesalci.

Nastopili so pevci mešanega pevskega zbora, komorni trio (pianist in dva violinista) ter folklorne skupine. Predstavniki vlade je v govoru opisal dejavnost, pomen in bodoče načrte Zdravilišča.

od tu in tam

BELTINCI

Večer prekmurskih pesmi z naslovom "Marko skače po zeleni trati" je pripravila zveza kulturnih organizacij Murska Sobota. Z vedrimi melodijami sta prisotne razveseljevala mešani pevski zbor iz Murske Sobote in Marko-band iz Beltincev.

DOMŽALE

Na svetovni dan invalidov so v Domžalah že devetnajstič organizirali srečanje, ki so se ga udeležili invalidi iz Kopra, Izole, Laškega in gorenjskih občin. Udeleženci so na oblastnike

GROSUPLJE

Gasilsko društvo je slovesno praznovalo god svojega patrona sv. Florijana. Prireditev so popestrila tudi gasilska društva iz soseščine. Sprevod je ob spremeljavi gasilskih godb od gasilskega doma šel do župnijske cerkve, kjer je bila slovesna maša. Cerkev so napolnile tudi narodne noše. Po svetem obredu so prisotne pogostili domači gasilci.

LAŠKO

Ob 140-letnici delovanja Zdravilišča Laško so imeli slavnostno akademijo v Kulturnem centru.

LOGATEC

V občini, ki ima 10.000 ljudi, nimajo nobenega zabojnika za smeti. Stanovalci jih dvakrat na teden oddajo v vrečah, še raje pa v neustreznih kartonih na zbirno mesto, kjer jih raznašajo mačke in psi, pobira pa jih za prevoz odpadkov neprimerno vozilo. Občina je gluha za pritožbe in kritike ter se čudi, odkod in čemu zahteva po vozilu za odnašanje zabojnikov.

METLIKA

Ljudska knjižnica Metlika je izobraževalno in kulturno središče mesta. Ponaša se z 1.530 člani in 17.000 knjigami, katerim se

Idila na dolenski Krki (foto M. Kambič)

vsako leto pridruži približno tisoč novih. Lani so zabeležili 8.000 obiskovalcev (od tega 6.000 mladih). Knjižnica aktivno sodeluje pri organiziranju gledaliških in lutkovnih predstav, koncertov ter likovnih in drugih razstav; pripravlja tudi tečaje slovenščine za tujce. V fazi opremljanja je računalniško vodenje izposoje knjig; v tem Metlika gotovo prednjači pred podobnimi slovenskimi ustanovami.

NOVA GORICA

Terapevtski dom za mladino, zasvojen z mamili, naj bi bil v frančiškanskem samostanu na Kostonjevic. Prostore, ki bi služili normalnemu izvajanju zdravljenja, bi seveda morali ustrezno obnoviti in prirediti. Vodstvo frančiškanov v Ljubljani je prošnjo odobrilo in tudi ustanovitelj skupnosti Srečanja, don Pierino iz Italije je pobudo Karitas hvaležno sprejel. Zdaj samo še čakajo na uradno soglasje lokalnih oblasti,

ki po dosedanjih izjavah, ustanovitvi Skupnosti ne bodo nasprotovale.

POLJANE NAD ŠKOFJO LOKO

Tudi v Poljanah so odkrili spomenik 62 zamolčanim žrtvam komunistične krvoločnosti in enajstim prisilnim mobilizirancem v nemško vojsko, ki so padli na fronti.

RADOMLJE

Arboretum v Volčjem potoku je uspel organizirati doslej najlepšo razstavo cvetja. Pod geslom "Milijon tulipanov" so številni slovenski vrtnarji, cvetličarji in aranžerji predstavili obiskovalcem svoje izdelke, umetniki pa svoje slike in like. Opazovali smo lahko holandske strokovnjake, ki so nudili praktičen pouk o aranžiranju cvetja. Na prodaj je bilo vrtnarsko orodje in mehanizacija, semena in lončnice. Obiskovalci, ki jih je

bilo več kot kdajkoli doslej, so lahko opazovali 25 metrov visok vodomet in se gostili ob bogati gostinski ponudbi. Tudi otrokom ni manjkalo ustrezne igre in zabave.

RAVNE NA KOROŠKEM (GUŠTANJ)

Ob letnem kopališču Mojca je nek zasebni gostinec organiziral prireditev "Guštanjska pomlad 94". Za kratkočasje in zabavo je skrbelo več znanih slovenskih ansamblov, pevcev in kulturnih skupin, Koroški oktet in Harmonikarski orkester z Raven, vokalni kvintet Ajda, zabavna radijska oddaja za otroke; obiskovalci so se lahko pomerili v šahu ali se udeležili kvartopirskega turnirja... Prireditev je zelo uspela kljub temu, da krajevne skupnosti niso pokazale zanimanja zanjo.

ŠENTJUR PRI CELJU

Jurjevanje v tem kraju je trajalo nekaj dni in sicer od 22. do 26. aprila. Bil je vsega na pretek: godba na pihala, revij pevskih zborov, kulinarčnih dobrot in pokušine vin, razstave okrasnih rastlin in likovnih del, folklornih skupin in veselic. Kraj je zares doživel praznik pomladi.

VRNSO

Cesto Vrsno-Krn je 18. aprila, v dolžini sto metrov, zasulo 10.000 ton kamenja, skal, peska in zemlje. Plaz je od doline odrezal sto Krnčanov. Dokler plaz ne bodo odstranili, bodo morali vaščani po pešpoti nad plazom do Tolmina in drugih krajev. Plaz se je sprožil na mehkem terenu, zato niso izključeni novi podori zemlje. Človeških žrtev ni bilo.

vrenje v slovenskem kotlu

izseljenska razmišljanja

Berem današnje časopise in revije, ki se posvečajo slovenskim izseljencem in zdomcem (**kdo le je še vedno zdomec?**). Ob petkih zvečer imam redno daljšo vožnjo, ki sovpada z oddajo Radia Slovenija posvečeno Slovincem po svetu. In jo poslušam, če le prinesejo valovi sporočilo na ravni, kjer more uho še razlikovati glasove in besede od šumenja in zavijanja.

Čas imam za razmišljanje in povezovanje novic, za njih presojo in ovrednotenje.

Danes zares veliko stvari govori o drugačnem vzdušju, kot je bilo v dolgi dobi komunističnega leporečja, se pravi laži, narodu doma in v svetu. Tega vtisa ne more prekriti nobena, še tako velika nerodnost sedanjega časa. Tudi nerodnosti so seveda ostale in kdo med nami si je predstavljal, da jih po veliki spremembi ne bo več; **ta mora biti danes zelo**

razočaran. Vsak dan jih srečujem te razočarance med nami na tujem. Kljub temu ali prav zaradi tega poudarjam ob srečanjih z rojaki vedno in povsod najprej, da **e kažejo znamenja zelo dobrega razvoja** v domovini kakor tudi v zvezi z vso problematičnostjo odnosov slovenskega življa na tujem z domovino.

Prav ta vidik problematičnosti, se pravi zadreg nerešenih vprašanj med Slovenci, bi rad nagoovoril in deloma prikazal v nadaljevanju. To razumem kot majhen **prispevek k približevanju resnici o nas - Slovencih na tujem**. To tudi pomeni, da pričakujem, da bo o tem spregovoril in me dopolnil še kdo.

Nelagoden občutek ostane v meni vedno ob branju in tudi ob poslušanju navedenih virov iz domovine. Navezati moram na izjavo g. Tovornikove, ki je v začetku maja v radijski oddaji ugotovila, da Slovenci na tujem zelo slabo poznajo in sledijo dogajanjem na Slovenskem v celoti. Mene pa tolikokrat prevzame občutek, da vsi ti ljudje, ki nam govorijo ali o nas pišejo, **šo slabo poznajo naše izseljenstvo in naše življenje**. In najbrž je oboje res.

Svojo trditev moram seveda pojasniti. Vzemimo področje sprave. Danes nam kar naprej, vsi po vrsti, od doma sem priporočajo, naj se vendarle 'združimo', naj gradimo 'razumevanje', naj se pozabijo prejšnji 'prepiri' med posamezniki, združenji in skupnostmi. Te pobožne želje zvenijo seveda lepo in razkazujejo poslušalcu v domovini in tujini, kako pravilna pota nam kažejo kar naenkrat vsi po vrsti od doma sem. Istočasno pa je to govorjenje pomanjkljivo, lahko celo zavajajoče.

Besede so seveda premalo, kot vemo iz modrosti starih in medtem tudi že iz svojega lastnega izkustva.

Nelagoden občutek ob teh pobudah izvira v meni iz zadrege, da smo se kar naenkrat **znašli na zatožni klopi**. Nemałokrat prevladuje namreč v njih ton zgražanja in nerazumevanja, celo obsojanja. Kako je mogoče, da se prepirajo Slovenci zunaj zaradi stvari, ki so že preteklost. Če prihajajo te besede iz ust ljudi, ki so še do predvčerajšnjim kazali-igrali-sprenevedali veselo sodelovanje s politiko, ki je dejansko **slovenske skupnosti razdelila v 'domovini prijazne' in druge 'domovini sovražne'**, tedaj ima to še dodatno neprijeten okus. Pregovor pove, da se človek, ki ga je enkrat pičila kača, ustraši zvite vrvi. **Kako bi ne bil previden ta, ki ga je leta in desetletja celo v tujini zasledovalo zastrupljajoče ozračje ideoloških izpostav komunizma od doma ali rok, ki so v imenu domovine posegale po njem**. Če kdo hoče razumeti današnje stanje slovenskega izseljenstva v Evropi, ne more površno mimo teh dejstev, ki niso zadeva preteklosti, ker današnji ljudje nosijo to nadlogo s seboj in v sebi.

Ob vsem veselju nad novo zagnanostjo, da bi vzpostavili nova poštena razmerja med domovino in slovenskim izseljenstvom po Evropi, bo treba najbrž le nekaj več čuta tudi za težo bremena, ki ga zaradi takšne preteklosti, kot nam je bila vsiljena, danes mora nositi izseljenec posameznik in vse organizirane pa tudi civilnopravno neregistrirane in vendar dejansko obstoječe in delujoče slovenske skupnosti.

Nesoglasje pušča nad menoj

torej tudi podedovana govorica 'poimenovanih' in 'nepoimenovanih' Slovencev, društev, združenj in skupnosti. Se res ne da drugače, kot nadaljevati tradicijo rojakov 'z imenom' in drugih 'brez imena'? Ustanove v domovini so to govorico preprosto prevzele in jo zelo pogosto nekritično uporabljajo naprej. Razumljivo je, da se določeni listi opredeljujejo in poročajo bolj o enem področju, npr. o slovenskih društvih, drugi pa o župnijskem življenju. To je stvar uredniške politike, ki jo bodo honorirali, ali tudi ne., sami naročniki. **Radio kot vslovenska ustanova, pa bi moral biti v teh stvareh bolj širok, manj enostranski.** S tem ne trdim, da ni opaziti truda. Najmanj kar je vendarle očitno je dejstvo, da nima razvite mreže na področjih, ki jih je nekdaj moral ignorirati. In ljudje, ki pri njem delajo, slej ko prej niso pokazali v sprejmenjenih razmerah potrebne učljivosti, da bi bili v svojem poročanju lahko bližje celotnemu dogajanju in čutenju Slovencev v svetu.

Če je celo tem, ki se ukvarjajo z nami poklicno v javnih ustanovah, tako težko razumeti, da smo daleč preko glave in svojih moči in razpoložljive potrpežljivosti **siti izrazov, ki pomenijo tukaj opredeljevanje po starem,** kako bo to težavno šele ostalim Slovincem. Tudi v tem je zavajanje domače javnosti. Nadaljuje se tako v javnih občilih **ohranjevanje razdelitev preteklega časa.** Ob tem nam seveda vsi lepi nasveti in priporočila, ki sledijo, ne dvigajo vzdušja vzajemnosti.

Nekoliko namerno puščam tu ob strani, kaj predpostavljajo poročevalci in predstavniki ustanov od Resorja za Slovence po svetu do zadnje občine, ki se gre pokroviteljstvo nad društvi kjerkoli

po svetu, v besedah poimenovanja slovenskih skupnosti. Govorimo o tem, kako se nazivi 'slišijo' tukaj. Zaradi jasnosti in v dobronamernem razpravljanju je treba reči, da je uporabljanje naziva 'slovensko društvo' nagovarjanje velikokrat zelo majhnega števila ljudi v imenovanem kraju. Ne identificirajo se namreč vsi Slovenci z ustanovo, katere ime zveni v domovini najbrž zelo široko in sprejemljivo. Tu pa je obremenjeno. **Ta obremenjenost nam je bila 'darovana' v starih časih, nositi pa jo moramo še vedno.** Odpravili jo bomo počasi, če jo bo želela večina tam živečih rojakov. **Če želi kdo nagovoriti vse Slovence na tujem, mora danes naštetih vse skupine po imenu ali pa uporabiti izraze, ki ne spominjajo na stare opredelitve.**

Z drugo besedo: društva najpogosteje niso predstavniki vsega slovenskega v svojem kraju.

Nemalokrat je strnjeno okoli drugih delovnih skupin večje število Slovencev. Ob tem samo še podatek, da je ponekod delo v društvih, ki so še registrirana, povsem **zamrlo od trenutka političnih sprememb v domovini.** Vsekakor značilen podatek in zanimiv za vse tiste, ki zatrjujejo, da v društvih ni delovalo ideološko nasilje. Ko te 'podpore' ni bilo več, so se vodje teh društev 'zmedli' in izgubili vso iniciativo za združevanje rojakov. V to področje pa se ne spuščam, ker bi zahtevalo precej bolj poglobljeno analizo, da bi lahko prikazali globalno problematiko združevanja Slovencev v društvih od sedemdesetih do devetsdesetih let. To čaka strokovnjake. Za začetek bi nas veselilo, če bi kakšna zgodovinsko naravnana inštitucija iz domovine denarno podprla

zainteresiranemu študentu raziskavo na terenu pri pripravi diplomske naloge. Ta bi pripomogla k pojasnjevanju slovenskega povojnega izseljenstva predvsem v domovini.

Jasno in nepristransko govorjenje (poročanje) je najboljši dokaz normalnega odnosa domovine (medijev) do slovenstva v celoti. Če se nekeje zgodi, da se srečajo društva, potem je treba jasno opredeliti, da se ni tam srečalo vse kar je slovenskega v imenovanem kraju, pač pa le tisto, kar je skupaj v društvih. Vsakemu, ki se bo tu čudil, zakaj takšna občutljivost, nakazujem primerjavo: noben zdravnik ne bo brezčutno drezal v odprto rano, ampak jo bo z vso previdnostjo očistil in sveže prevezal. Slovenstvo zunaj domovine in v evropskem okviru je na področju razmerij med organiziranimi skupnostmi v stanju rehabilitacije in zdravljenja. Kdor hoče pomagati, naj to upošteva.

Danes je vsekakor pomembno, da nam domovina omogoči pluralno možnost vzpostavljanja vezi in stikov z njo. S tem mislim na ustanove, ki so se oblikovale ob **Slovenski izseljenski matici** za sorodno in okrepljeno pomoč njenemu dosedanemu delovanju, ki ga je opravljala pod kapuco režima. **Privzetega duha in načinov delovanja se namreč ni mogla rešiti v treh letih po spremembah in ni upati, da bi se v kratkem času to zgodilo.** Že njen 'personal' zagotavlja neko kontinuiteto s preteklim in to je njena odločilna slabost v današnji čas. Ne more biti edina in osrednja državna ustanova za celotno paleto izseljenstva. Zato se pač mora sprijazniti z dejstvom, da pri ljudeh in ustanovah, ki jih je desetletja

zanemarjala, poniževala in puščala njih lastni moči in želji po preživetju, ne bo nikoli uživala spoštovanja in zaupanja. Menim, da bi morala oblast podpreti v tem času bolj intenzivno ustanove, ki so se pojavile kot alternativa SIM-i, če hoče postaviti znamenja, da namerava vse skupnosti obravnavati enakovredno. **Mlade ustanove so v primeri z SIM v drugorazrednem položaju zaradi preteklosti.** Po drugi strani pa so zaradi zane-marjanja v preteklosti marsikje skupnosti, ki so bile prepuščene same sebi, zelo oslabiljene, ker so se izrabile moči posameznikov, ki so opravljali gonilno vlogo v njih.

Potreba po enakopravnosti vseh slovenskih skupnosti pred državo in to z ozirom na ome-njene razmere, je bila zahteva slovenskih izseljenskih duhovnikov v Evropi do državnega sekretarja na sestanku letos spomladi v Speyerju.

Tu moram biti spet konkreten. **Slovenija v svetu** je društvo, ki je nastalo v Ljubljani, da bi postreg-

lo zahtevam in pričakovanjem ravno tistih Slovencev v svetu, ki so manj dosegljivi SIM. Zdi se mi čudno, da se lahko še dogaja takšno odrivanje in **poniglav odnos do mladega društva Slovenija v svetu, kot se je to zgodilo na srečanju slovenskih društev v Stuttgartu** letos okoli prvega maja. Srečanje je potekalo pod naslovom: Slovenija v svetu. Če niso bili organizatorji na Nemškem, Koordinacija slov. društev v Baden-Wurtembergu seznanjeni z obstojem tega društva, potem je to še razumljivo. So pač pokazali, da se ne morejo zanimati za vse, kar se dogaja v domovini. Težje je razumeti, da jih je v tem podprla SIM, mariborska občina, Urad za slovence po svetu pri slovenskem zunanjem ministrstvu in predstavniki naše države na tujem. Še več. Ne pri SIM, ne pri oblasteh ni zaleglo dovolj zgodnje opozorilo, da tak naziv ni korekten, da vnaša zmedo in zabrisuje jasnost, kdo je kaj in kaj kdo dela in predvsem, da se s tem krade ime javne

ustanove, kar je menda lahko celo primerno sankcionirano.

To ni edini primer iz zadnjega časa, kako dobivajo krila stari načini in z njimi stare sile tudi v odnosu do nas na tujem. Če ne drugo, je tu spet izzivalna in jezljiva nerodnost, ki nam jasno govori: Tisti, ki imajo oblast in denar in izdelane strukture vpliva in moči, tudi danes lahko povozijo druge povsem brez-obzirno, morda celo škodoželjno.

In našel se je na tem srečanju tudi nekdo, ki je potožil, da slovenski župniki očitno še vedno niso za sodelovanje. Če se nam pred nosom zaloputnejo vrata, potem se seveda obrnemo in voščimo uspešno delo. Tudi to se da dokazati črno na belem, če kdo to želi.

Ustanove v domovini imajo nalogo ponuditi slovenstvu na tujem enotnejše in celovitnejše programe obnove tudi tega, kar je načrtno po programih partije propadalo na tujem. Novi čas narekuje nove oblike ob upoštevanju ponekod zelo katastrofalnih posledic režimskega urejanja razmerij med izseljenci. Mnogovrstnost organizacij bo tu najbrž najboljša pot. Potem, ko bo to tako vzpostavljeno in bo delovalo ob upoštevanju dobre volje vseh, najbrž ne bo treba deliti zdravih navkov, ki jih poslušamo sedaj preko medijev od doma.

Danes je vprašanje, **kdo je pripravljen s temi ljudmi živeti in nositi z njimi podedovana bremena** in k temu še današnja, sprotna in vsakdanja. Človek ni stroj, ki ga danes programiraš za nov izdelek, ker je včerajšnji na trgu idej in uporabnosti postal povsem nezanimiv.

Janez Pucelj

Svet slovenskih krščanskih izseljencev v Evropi (SSKIE)

vabi na

6. višarsko srečanje (6. in 7. avgust 1994)

V soboto, 6. avgusta, ob 15. uri, bo v župnijski dvorani v Žabnici (Camporosso) okrogla miza mladih: Slovenska mladina z narodnega in verskomo-ralnega vidika doma, v zamejstvu in v tujini.

V nedeljo, 7. avgusta, ob 7.30 bo peš romanje na Sv.

Višarje.

- zbirališče bo pri križu ob začetku poti na Sv. Višarje, nedaleč od žabniške železniške postaje

-med potjo bomo molili križev pot

-ob 10. uri bo predavanje: Naš slovenski danes

- ob 13. uri bo sv. maša

Na Sv. Višarje se lahko pripeljete tudi z žičnico iz Ovčje vasi (Valbruna).

Prisrčno vabljeni in na veselo snidenje!

dom in družina

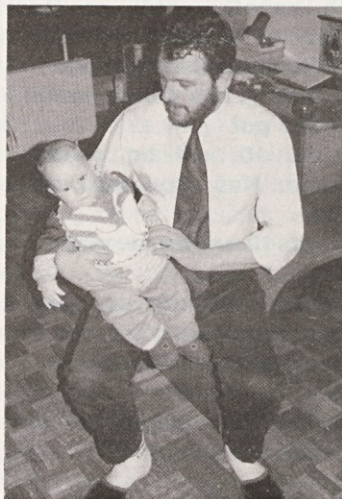
vloga očeta in matere v družini

Družina danes dobiva posebno mesto v družbi prav zaradi nenadomestljive vzgojne funkcije, ki odločilno vpliva na razvoj otrokove osebnosti. Preden otrok stopi v stik z zunanjo družbo, mora najprej doživeti najintimnejšo pripadnost ljubeče skupnosti, ki mu zagotavlja varnost, ugled in pomembnost. Glavni namen vzgoje v družini je v tem, da otroke naučimo pravilnega odzivanja na zahteve družbe, ki je vse bolj brezosebna in da se v življenju naučijo sprejemati dobro ter odklanjati slabo. Odločilno vlogo pri oblikovanju take osebnosti odigra vzgoja vzgojiteljev - staršev. Sodobna družina je torej prvinska skupnost, ki temelji na dosti višjih moralnih izhodiščih svobodnega človeka, kakor je to bilo nekoč, ko so bili družinski člani eksistenčno odvisni od družinskega glavarja. Vrednote obstoja današnje družine so enakopravni partnerski odnosi,

ki temeljijo na dogovarjanju, sporazumevanju in močnih čustvenih odnosih. Ne smemo pa dovoliti, da današnja družba, ki ob prevelikem ponavljanju "vse za otroka", premalo stori za resnično družino - tudi za očeta in mater. Pri geslu "vse za otroka" lahko družba in s tem tudi starši, naredimo veliko napako s tem, ko vzgajamo samo otroka, obenem pa ne dovolimo, da bi vzgojili tudi sami sebe. Vzgoja je vedno večplastna in prav bi bilo, da se najprej oblikujeta in dorasteta svoji funkciji oba vzgojitelja - oče in mati; šele takrat je vzgajanje kvalitetno in zagotovo tudi lažje.

vloga matere

Mati, ta tako opevana osebnost vseh časov, je svojo nenadomestljivost, enkratnost in izredno pomembnost pri oblikovanju vsake osebnosti, ohranila vse do danes. Poleg vloge, ki jo odigra kot mati pri razvijanju nove osebnosti opravlja še vse ostale vloge, tako v družini kot tudi v širši družbi. Že po biološki plati je mati prva

oseba, s katero pride novo bitje v stik. Povezanost in odvisnost nastane že z njegovim spočetjem in otrok jo doživlja kot del sebe. Preko matere doživlja veselje in žalost, ljubezen in jezo, zadovoljstvo in nestrinjanje, skratka prvo spoznavanje sebe kot nove osebe. Otrok pri materi doživi tisto ljubezen, ki je združena s potrpežljivostjo, z ljubeznivostjo, ki ne pozna sebičnosti, ki upa, ki vse prenese in ki jo ne more nadomestiti nobena skupinska vzgoja. Ob ljubeči negi, hranjenju, ljubkovanju in tolažbi ob lakoti, neugodju in osamljenosti, ji otrok brezpogojno zaupa in to zaupanje je osnova njegovemu kasnejšemu zaupanju v svet, ki ga bo obdajal. Otrok preko svoje odvisnosti od matere v zgodnem razvojnem obdobju občuti varnost in ljubljenost, ki sta temelj za vsa njegova poznejša občutja varnosti in sprejetosti. Prav preko topline in varnosti, ki jo doživi ob materi, se v njem razvije občutek njegove lastne vrednosti in pomembnosti. Ta pa daje polet njegovim domišljiji, krepí njegov značaj, utrjuje njegovo ustvarjalnost in razvije njegove telesne in duševne zmogljivosti.

Zaradi preobremenjenosti žensk-mater velikokrat, v tem zgodnjem razvojnem obdobju otrok, pride do vrzeli, ki lahko zelo neugodno vpliva na njihov osebnostni razvoj. Mati bi morala biti v tem obdobju samo mati, kar pa je v današnjem potrošniškem času večkrat skoraj nemogoče. V tem obdobju ji je v veliko pomoč podpora partnerja, ki jo razbremeni fizičnega dela, po

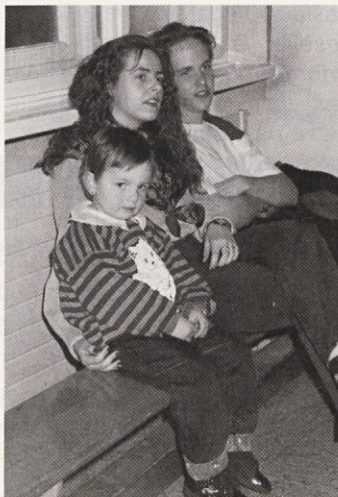
drugi strani pa jo podpira in povečuje kot mater in s tem krepi njeno samozavest. Kajti le ob pristnem partnerskem odnosu, kjer sta v ospredju spoštovanje in ljubezen, lahko oba partnerja črpata spodbudo za lastno osebnostno rast, ustvarjalnost in samospoštovanje. Tudi mati, ki z veseljem in s srečo na obrazu svojemu otroku približuje njegovo podobo v svetu, bo nedvomno bolj učinkovita pri rasti zdrave in duhovno bogate osebe.

vloga očeta

Skupaj z materjo tudi oče v družini omogoča pretok vzgojnih sporočil in kulturnih vrednot, ki so stoletja dolgo, iz roda v rod uravnavale življenje naroda. S tem pa se očetova vloga prilagaja spremembam družinskega življenja, ki so posledica drugačnih družbenih sprememb.

Otrok svojega očeta zelo močno doživlja. Njegov lik je v otrokovem življenju močno povezan s pojmom avtoritete, z izražanjem zdrave agresivnosti in z izgrajevanjem moralnih in etičnih vrednot. Kakovost njegovega odnosa otroku zagotovi istovetenje z njim, s tem pa sprejemanje vseh očetovih lastnosti.

V zgodnjem obdobju otrokovega življenja, oče prispeva k zdravi rasti nove osebnosti preko partnerskega odnosa, ki je odvisen od njegovega demokratičnega in ljubečega dopolnjevanja žene in matere. Materina funkcija je v tem obdobju prvobitnejša, da pa sta mati in otrok v tem času čim tesneje čustveno povezana, skrbi on sam s svojo

Karmen, Majda in Robert iz Münchna

prisotnostjo. Pravi očetov rodiljski pomen raste z dozorevanjem otroka. Oče otroku najprej predstavlja prvega 'tujca', s katerim otrok pride v tesnejši stik. Odnos med njima pomeni prvo otrokovo prilagajanje širši skupnosti; kolikor bolj je ta odnos čustven, ljubeč, toliko lažje se otrok odtrga iz materinega naročja in naredi korak v širši svet. Očetova ljubezen mu je trden in varen most do drugih ljudi, ob katerih se ne boji in ki ne zbegajo njegove osebnosti.

Trdnost, gotovost in odločnost so lastnosti očeta, ki jih otrok občuti že zelo zgodaj. To so vrline, ki so nujno potrebne za vzpodbujanje njegove samostojnosti. V nasprotju z materino nežno čustvenostjo, ki temelji na tolažbi in popuščanju, ga očetova trdnost in odločnost vzpodbuja k pravi kritičnosti in ocenjevanju lastnih sposobnosti. Prepričanje v svoje lastne sposobnosti mu omogoča razvijanje ustvarjalnosti in logičnega povezovanja

raznih pojavov in dogodkov, s katerimi se srečuje na poti svojega raziskovanja. Dokazano je, da otroci ob pretirano avtoritativnem očetu ne morejo razvijati svoje spoznavne sposobnosti in zato v šoli velikokrat dosegajo slabše učne uspehe. Pri istovetenju z očetovim spolom vsrkajo tudi njegov odnos do znanja, do uspeha in odnos do reševanja problemov.

V adolescenci, ko se razvija njegovo socialno vedenje in osamosvajanje od doma, je še posebej potrebna očetova vloga in njegova naklonjenost, ki ga pripravi za svet stvarnosti in samostojnosti. Od njegovega odnosa je odvisno, kako se bo v tem času kljubovalnosti odzival na očetove prepovedi, omejitve in kako bo pri tem uspešno uveljavljal svojo samostojnost.

Preko očetovega lika in istovetenja z njegovim spolom se otroci pripravljajo za svojo vlogo partnerja in tako že v mladosti oblikujejo svojo prihodnjo vlogo očeta ali matere.

Temelj vsakega duhovnega razvoja otroka se začne s spoznavanjem božje govornice ljubezni, ki si jo starši izpovedujejo v zakonskem življenju. To govornico ljubezni pa z odgovorno vzgojo, ki ne pozna preračunljivosti, prenašata na svoje otroke.

Julijana

NEDELJA SLOVENCEV PO SVETU

3. julij - dan, ko mislimo in molimo pri bogoslužju po vseh župnijah slovenskih škofij za vas rojake po svetu. Eno v Gospodu, kjerkoli že smo!

janez cigler

sreča v nesreči

Škof Pavel se prikloni vsem povabljenim, rekoč: "Ne boste mi zamerili, da se tukaj očitno pri mizi s služabnico pogovarjam." Vsi so rekli: "Prav je!"

Potem reče škof Neža: "Ljuba moja, povejte mi, kako je bilo vašemu možu ime!" Neža odgovori: "Franc Svetin." Škof: "Koliko otrok sta imela?" Neža: "Ne več ko dva fanta in pa dvojčka sta bila; potem je mož moral iti na vojsko in ni ga bilo več nazaj."

Škof: "Kako je bilo fantoma ime in kam sta prišla?" Neža: "Prvi je bil Janez, drugi je bil Pavel. Janeza je neki sosed v Trst odpeljal, potem Bog zna, kam je prešel. Pavleta sem dala krave past; prišel je neki gospod, ga s seboj vzela in od takrat ni več glasu o njem."

Pri teh besedah je škof Pavel zatrdno spoznal, da je Neža njegova prava mati. Več se ni mogel zatajevati, vstane, jo objame s solznimi očmi, rekoč: "Ljuba moja presrčna mati! Glejte, kakor je Bog dal včeraj vaši dobri gospe Korduli tako srečo in veselje uživati, ker je

našla svojega sina, ravno tako veselje je Bog danes vam pripravil pa tudi meni. Jaz sem vaš sin Pavle, katerega ste krave past dali. Ne žalujte več, ne zdihujte, moja dobra mati! Lahko vam bom zdaj obilno povrnili, kar ste z menoj trpeli in zame skrbeli. Hvalite Boga, ki je uslišal moje in vaše molitve!"

Neža se začudi, vsa blede, ne ve, ali je resnica, ali so sanje, in reče: "Oh to ne more biti, kako bi bili vi moj sin?" Škof Pavel zaviha rokave in pokaže materi desno roko, kjer je bilo z rdečo barvo v kožo zarezano "Franc Svetin". Potem pokaže levo roko, kjer je bilo zarezano "Neža Trpinc".

Ko Neža to zagleda, spozna, da je ravno tisto znamenje, katero je ona sama Pavletu še otroku naredila. Zdaj je spoznala, da je škof Pavel njen pravi sin. Od prevelikega veselja je Neža omedlela in nezavedna pala na tla. Odnesti so jo morali na posteljo, pa z dišečimi mazili so jo kmalu ovestili. Po praznično so jo oblekli in k mizi se je morala uvesti, dasiravno se je branila. Ko je prišla k mizi, so se vsi povabljeni silno veselili in se čudili, da sta dva sina našla vsak svojo mater, ne da bi bil kateri mislil. Ni ga bilo ne prej ne potlej takega veselja v tistem gradu.

Celih osem dni so še potem vkupaj ostali, se veselili z gostijami, drug drugemu svoje zgodbe pripovedovali in Boga hvalili, ki jim je toliko veselja že na tem svetu dal dočakati.

Osmi dan so se ločili, pa težavna je bila ločitev, vsem so bile solze v očeh. Škof Pavel je rekel: "Ne pozabimo božjih dobrot, bodimo zvesti dobrot-

ljivemu Bogu in dal nam bo tudi srečo, da se bomo na onem svetu spet našli, kjer se ne bomo nikoli več ločili."

Francozu Baziliju je dala gospa Kordula toliko denarjev, da je bil do svojega doma obilno preskrbljen, ker je bil tako zvest tovariš Karlov. Ko ga Kordula od sebe pusti, mu reče za odhodno: "Bog vam daj tudi najti svojo mater in ji toliko veselja storiti, kolikor ga je meni moj Karel storil. Če boste tako srečni, da jo boste živo in zdravo našli, pišite mi, da bom deležna vašega veselja."

Francoz se prikloni, zahvali za dobroto, obljubi zvesto sporočiti, kako bo doma sprejet, in gre. Karel ga nekaj dalje spremi. Ko se ločita, se objameta in obema tečejo solze. Tako je prava, resnična prijaznost dve srci sklenila, da sta bili v nesreči in sreči ko prava brata.

Škof Pavel vzame svojo mater in jo k sebi v kočijo posadi; tudi gospa Kordula prisede in jo do velike ceste spremi. Težko se je Neža ločila od svoje dobrotnice Kordule. Obe sta jokali, preden sta se ločili. Neža ni mogla drugega reči kakor te besede: "Plemenita gospa, moja dobrotnica, ne morem se vam zadosti zahvaliti za tolike dobrote, ki ste mi jih storili. Molila bom za vas, da se kdaj v nebesih snidemo."

Tako je šel Francoz iskat na Francosko svojega domovanja, škof Pavel pa se je peljal s svojo materjo po drugi poti nazaj v svojo škofijo. Svojo mater Nežo je pri sebi imel, lepo zanjo skrbel in jo spoštoval.

Konec I. dela.

BERLIN

V BERLINU

■ OTOČEK SLOVENSTVA IN ■
VERE

V življenju pomeni 25 let pravo mladost in zrelost hkrati. Prinese nam trdno izkušnjo, omogoči globlje razumevanje sveta - če v to, seveda, vložimo kaj navora. Mnogi so v tej starosti že matere in očetje. V letošnjem maju doživlja zrelost in mladost tudi slovenska katoliška misija v Berlinu. Njeni župljani praznujejo četrstoletnico župnije kar z več prireditvami. S pesmijo in glasbo so jo počastili v soboto in nedeljo, 22. in 23. aprila.

■ POZDRAV GOSTOM ■

Kar majhen čudež se zdi vse skupaj: nastopajo oktet, mešana pevski zbor, mlada glasbena skupina, solist na elektronskih orglah... vsi že dolgoletni "udomačeni" ali pa rojeni Berlinčani, a koreniti Slovenci. Velika župnijska dvorana - da, tudi to premore slovenska župnija v Berlinu! - je bila v soboto, na "premieri", do zadnjega kotička polna. Najbrž ne samo zato, ker je bila prireditev kmalu po maši, ki je tudi vedno dobro obiskana. (*Težav z obiskom ni*

bilo niti na ponovitvi slovesnosti dan kasneje, v nedeljo popoldne.) Med gosti posebej omenimo le nekatere slavnostne govornike. To so **g. I. Elens**, referent za tujce pri berlinski škofiji (*"Mestno katolicizma ni samo v cerkvi, ampak tudi zunaj njenih meja."*), **g. G. Ziegenhagen**, referent za tujce pri Karitasu (*"Na sodelovanje s slovensko župnijo imam veliko prijetnih spominov!"*), **g. Milharčič**, odposlanec koprskega škofa Metoda Piriha, ki je zadolžen za Slovence po svetu (*"Sreča je biti zvest koreninam, pomembno je, da znamo živeti skupaj."*). Župnik hrvaške katoliške misije (ki je 25-letnico praznovala 6.5.1994) **pater Nedjeljko Norac - Kevo** (*"Domovina, kakva bila, rodenom si sinu mila!"*), **g. B. H. Mey**, župnik v cerkvi sv. Elizabete, kjer so berlinski Slovenci našli gostoljuben dom (*"Slovenci so naraven del naše župnije, z vami se dobro razumemo."*), nova predsednica društva "Slovenija" v Berlinu **gospa Martina Konda** (*"Želimo vam veliko uspehov pri delu!"*), konzul republike Slovenije v Bonnu **g. B. Rakovec** (prinesel je pozdrave veleposlanika dr. Frleca: *"Vsi Slovenci moramo*

delovati skupaj na težavni poti k samostojnosti.")

Še marsikoga bi lahko našli, ki je sedel bodisi v prvi vrsti ali kje med gledalci, pa mu je sedanjí berlinski župnik **gospod Martin Horvat** ravno tako namenil prijazno pozdravno besedo. Zahvalil se je tudi celotni nemški družbi za možnost, da lahko Slovenci tako daleč od domovine razvijajo svojo narodno kulturo in vero. Posebej je poudaril, "da je Cerkev živa Cerkev ljudi, ki pri bogoslužju polagajo na oltar vse svoje življenje, zato je nemogoče, da bi se Cerkev ukvarjala z ljudmi samo v

G. Mey, župnik župnije sv. Elizabete, pozdravlja goste na koncertu (foto A. Jerebic)

Cerkvi, v svetišču". "Zato", je še dejal, "se mora Cerkev ukvarjati z vsemi dejavnostmi, s katerimi lahko približa Boga človeku."

- Slovenska župnija v Berlinu bo še naprej gojila tudi pevsko in glasbeno kulturo ter vse tisto, o čemer so že stari Grki rekli: "Zdrav duh v zdravem telesu", je zagotovil berlinski duhovnik Martin Horvat.

■ BOGATITI SE DUHOVNO IN KULTURNO ■

Življenje v župnijski skupnosti seveda ne teče kar samo od sebe, pač pa s pomočjo številnih posameznikov. Vedno je potrebno postoriti to in ono, v cerkvi, pa v pevskem zboru ali zanj, spodaj v dvorani ali v zgornjih, družabnih prostorih,

za mlade glasbenike, gledališko skupino, župljane ali za njihovega župnika. Šest slovenskih župnikov se je v Berlinu izmenjalo v četrto stoletja. Vsak od njih je s svojimi močmi stopal korakoma in gradil žive vezi, da je danes tako, kot je.

■ OKVIR ■

Dosedanji slovenski duhovniki v Berlinu: p. Janez Sodja, dr. Štefan Steiner, Štefan Vereš, Stanko Ojnik, Toni Štekelj, Štefan Antolin, Martin Horvat.

Sedanji župnik g. Martin Horvat je prišel pred petimi leti. Iz mariborske škofije prihaja, Prekmurec, iz Hotize po rodu, če naj se poreklo v duhovniškem poslanstvu skromno poudari in pomeni kaj več od golega dejstva.

V vsakdanjem trudu berlinskih Slovencev, po ubijajočem delu v tovarnah, je župnijski prostor, slovenski duhovnik, tuja cerkev z mašo in obredi v slovenskem jeziku VEČ kot samo košček doma, več kot ZAVETJE. To je slovenski Oče naš v nemškem morju. Slovenski verouk po nemški šoli (okoli 80 mladih hodi tudi k dopolnilnemu pouku slovenskega jezika in kulture, ki ga je slovensko ministrstvo za šolstvo posebej organiziralo). Župnija, to so še slovenske verske in laične prireditve. Misioni, verska, kulturna, športna in družabna srečanja. Gostovanja iz matične domovine in Nemčije... če napravimo le grobi oris vsega, kar se dogaja.

■ NAPOVEJMO ■

11. junija letos bo berlinska župnija s svojima zboroma gostitelj 6. revije slovenskih cerkvenih zborov iz Nemčije, Nizozemske in Belgije, iz Slovenije pa bosta prišla dekliški oktet Talita iz Bogojine ter oktet iz Gorenje vasi pri Šk. Loki. Pa še: poleti bo skupina Nemcev za nekaj časa v gosteh pri nas, v Prekmurju in v Stični. Tako naj bi поблиže spoznali domovino svojih sožupljanov. Nedvomno lepa skupna poteza obeh duhovnikov v župniji sv. Elizabete! Želite ponuditi svoje gostoljubje? Dogajanja ni malo. Vse to mora kdo postoriti. Iz dobre volje, zastonj, sebi in

Nosilci lepega petja v Berlinu (foto A. Jerebic)

drugim v veselje. Prav zato so med prireditvijo podelili osmim najzaslužnejšim zahvalno listino za bogato duhovno, kulturno in družabno življenje v berlinski slovenski župniji. Priznanja so gotovo več kot samo lep papir v zahvalo. In zato so ljudje, ki jih je g. Milharčič poklical na oder, bili pospremljeni s krepkim ploskanjem.

■ TAKO TEČE ŽIVLJENJE ■

V Berlinu živi okoli dva tisoč Slovencev. Večinoma so to družine, katerih očetje in matere so, mladi, polni moči in upanja, pred desetletji prišli "samo za krajši čas, za kakšno leto" v to mesto, takrat še ograjeno z neprehodnim zidom. Dandanes so ti očetje in matere, kar precej jih je, že dedje in babice. Vnuke so jim prinesle njihove hčere in sinovi, skoraj praviloma že v Berlinu rojeni. Od starejših, ki so prišli v Berlin med prvimi, so nekateri že upokojenci. Nekaj Slovencev je na katerem od berlinskih pokopališč, žal, našlo tudi svoj zadnji dom. Vse to so prinesla leta, tako pač teče življenjski krog.

■ PRISTNO SLOVENSKO PETJE ■

Petje je del življenja. Še posebej za Slovence. Tako ima slovenska župnija v Berlinu kar dva pevskata korpusa: oktet in mešani zbor. Oba vodi Franc

Pukmajster. Ni težko ugibati, ali je res ljubezen do petja tista moč, ki pevce družijo že dolga leta.

Oktet je zahtevnejša reč. Berlinska osmerica jo dobro obvlada. Po življenjskih letih so oktetovci za poldrugo desetletje in več starejši od berlinske slovenske župnije - a so vztrajni pri vajah, prepevanju, nastopanju in prijateljevanju. Veliko domačih, ljudskih in cerkvenih pesmi imajo na sporedu, pa tudi kakšna tuja se najde vmes, hrvaška, ruska, nemška, italijanska. Najbrž ne samo zaradi pozornosti do tistih, ki so med Slovenci in Slovenkami v Berlinu našli svoje prijatelje, neredko moške in žene.

Ko so oktetovim pevcem pridružijo še nekateri drugi, nastane kar številni mešani pev-

ski zbor. Njegova odlika ni samo ubrano večglasno petje, kakor pri oktetu, pač pa tudi generacijska pisanost, saj je v zboru več mladih pevcev in pevk.

"Že dolgo niso tako lepo peli!" je bilo slišati po dolgem ploskanju. Pa to ni bila samo vljudnost publike do rojakov, znancev in prijateljev. To je nagrada za trdo, večletno delo. Kajti pevci že dolgo vadijo večkrat na teden. Trud je bil poplačan s sijočimi obrazi ljudi v dvorani, ki je še hip pred tem neverjetno zbrano poslušala pesmi, znane in ljube slehernemu, vsaj malo pevsko nadarjenemu človeku.

Vse skupaj je bilo tako naravno, iskreno in ubrano, da si kar pozabil na tisoč in več kilometrov, ki te ljudi, pevce in

Upamo, da bodo ostali skupaj (foto A. Jerbic)

Andrej Radej poje Santa Maria na koncertu v Berlinu (foto A. Jerebic)

poslušalce, že dolga leta loči od domovine. V srcu jo imajo, domovino, s pesmijo se ji bližajo in se je spominjajo.

■ DRUGA GENERACIJA ■

Mož zrelih let, ki je med petjem dajal zboru intonacijo, se je preselil na oder, k elektronskim orglam. To je Emil Glavnik, nekoč član beograjskih filharmonikov, s katerimi je prepotoval lep del sveta in se ustalil v Berlinu. Spored g. Glavnika je obsegal različne skladbe; zaigral je tudi eno lastno. Vse na slovensko temo. So tudi pri tej izbiri odločale korenine? Gotovo. Tako se je glasbenik predstavil celoviteje. V dvorano je zanesel vrhunsko kvaliteto in nekaj domovine obenem. Potem so na oder stopili mladi fantje. Dvakrat "druga generacija". Tudi po imenu an-

sambla. Berlinski Slovenci jih dobro poznajo. Ob glasbi skupine **Druga generacija** so namreč preplesali marsikatero veselo noč, še večkrat pa so mladeniči s svojim igranjem poplemenitili mašo.

"Zelo se pozna, da jih gospod Glavnik zdaj kdaj malo polika!" se je slišalo med publiko. Res so zaigrali lepo, uglašeno, vsečno - in navdušili.

Sobotni kulturni program so, kot rečeno, vsi nastopajoči ponovili še v nedeljo popoldne. Za številne prijatelje in vabljene goste iz nacionalno in versko pestrega, kulturno odprtega Berlina.

■ VSE Z LASTNIMI MOČMI ■

Poudariti je treba, da je celoten program nastal z do-

mačimi močmi: od petja do glasbe, povezovanja, tekočega simultanege prevajanja v nemščino za "zunanje goste", ki jih je bilo kar veliko. Pohvalne besede so govorili o slovenski "koloniji" v Berlinu, o bogatem in razvejanem življenju v slovenski župniji. To niso bile samo prijazne pohvale. Kajti zagotovo ni mogoče pripraviti tako kakovostnega in pristrčnega večera, če za njim ni živo povezane skupnosti, nenehnega dela skozi leta, predvsem pa iskrenosti in volje vseh, da tudi v Berlinu obstane - kolikor mogoče dolgo - slovenski Oče naš. Tako kot je po zaslugi župljanov in njihovih župnikov rasel in obstal doslej. Že dolgih 25 let.

Dragica Breskovar

G. Ziegenhagen, g. Eelens, g. Milharčič, g. Horvat in g. Selevšek na koncertu (foto A. Jerebic)

iz življenja naših župnij po Evropi

anglija

V soboto, 7. maja 1994, smo imeli v našem domu v Londonu drugo letošnjo **sejo župnijskega in pastoralnega sveta** slovenske katoliške misije za Veliko Britanijo. Seje so se udeležili vsi člani iz Bedforda in Londona ter član iz Lancashire za področje Keighly na severu Anglije. Po branju zapiska smo obravnavali različna aktualna vprašanja pastoralnega in župnijskega dela. Poslušali smo poročilo iz življenja našega župnijskega centra v Londonu in se odločili za nekaj dopolnil k hišnemu redu in obiskom kapele. Prav tako smo obravnavali **Slovenski dan**, ki bo letos v Rochdalu in prihodnje leto zopet v Bedfordu. Ali bomo s temi dnevi nadaljevali kljub velikim razdaljam, ki jih naši starejši člani še komaj premagujejo? Postavlja se tudi vprašanje, zlasti v Bedfordu, zaradi skromnih ali celo neprimernih prostorov za pogostitev tolikoga števila ljudi?! Tisti, ki so prevzemali organiziranje teh dnevov so se postarali in so utrjeni, mladih, ki bi to delo in odgovornost nadaljevali, pa ni.

Skupina slovenskih udeležencev mednarodne maše

Naslednjega dne, v nedeljo 8. maja, smo se člani ŽPS skupno z rojaki iz Londona udeležili že **tradicionalne mednarodne maše** v stolnici sv. Jurija v južnem delu britanske metropole. K tej maši, ki ji vedno predseduje eden od pomožnih škofov, kdaj pa tudi nadškof Michael Bower, se zberejo duhovniki-župniki različnih narodnostnih skupin zastopanih v londonski nadškofiji Southwark, ki s škofom somašujejo ob udeležbi svojih župljanov živečih v Londonu in okolici. Slovenci se redno udeležujemo teh srečanj tudi ob navzočnosti rojakov v narodnih nošah, ki sodelujejo v procesiji in pri bogoslužju. Letos je **gospa Gabrijela**, tajnica ŽPS naše katoliške misije, pri prošnjah za vse potrebe, v imenu slovenske skupnosti predstavila prošnjo v imenu mater za vse žene in matere sveta, najprej v slovenskem in nato še v angleškem jeziku. Po maši vedno sledi družabno srečanje ob kulturno-zabavnem programu navzočih narodnosti in na koncu še srečelov s pogostitvijo. Tudi taka srečanja pomagajo k **boljšemu poznavanju naše skupne domovine Slovenije**, ki je še vedno mnogo premalo poznana širši javnosti te

dežele.

V prejšnji številki Naše luči smo pisali o gostovanju mladinskega pevskega zbora **Vesela pomlad iz Opčin pri Trstu** med našimi rojaki v Angliji in o naših lepih vtisih in doživetjih ob poslušanju njihovega petja. Iz pričujočega pisma **gospe Majde Daneu** našemu župniku Cikaneku lahko vidimo kako so oni sami doživeli svoj obisk.

Spoštovani g. Cikanek!

Dober teden dni nas že ločuje od srečanja v Londonu, Bedfordu in Rochdalu. Polni smo prelepih vtisov in navdaja nas zavest, da smo skupnosti v teh krajih živečih Slovencev, v sicer kratko odmerjenem času, posredovali **kanček sproščene vedrine**, trenutek za razmislek in bodrilo, da tudi v bodoče **vztrajajo v ohranjanju svojega jezika in narodne identitete**.

Gospod Stanko, najiskrenejše se Vam zahvaljujemo za vso pomoč pri organizaciji tega našega gostovanja! **Bog Vas živi in Vam daj še veliko moči in poguma**, da boste svoje poslanstvo med Slovenci v Angliji še dolgo opravljali čim plodneje in uspešneje. Kdove - morda bo nanoslo, da se v bodoče še kdaj srečamo! Zahvalo smo dolžni tudi

Pokojni Karel Metelko

vsem Vašim sodelavcem, **g. Viliju, Toniju** in drugim, ki jih poimensko sicer ne poznamo.

Izvedeli smo, da ste 6. aprila prišli na letališče. Žal nam ni bilo dano, da bi se še enkrat srečali. Fantje so nam povedali, da ste imeli težave z mestnim prevozom in dejansko smo o tem brali tudi naslednjega dne v našem časopisu.

Hvala Vam še enkrat za vse in lepo nam pozdravite vse nove znance!

Lep pozdrav Vam pošiljam v imenu naših pevcev, zborovodje in staršev - spremljevalcev.

Opčine, 15. aprila 1994

Majda Daneu

OSMRTNICA

V Wolverhamptonu je po daljši bolezni v torek, 3. maja 1994, odšel s tega sveta v večnost naš zvesti rojak **Karol (Karel) Metelko** doma iz Rake na Dolenjskem.

Karel Metelko se je rodil 10. decembra 1924 materi Mariji in Janezu Metelku iz Studenca, kot enajsti otrok od katerih je še sedem živih - 5 bratov in 2 sestre. V Anglijo je prispel že leta 1947 z večino naših beguncev. Najprej je bil v Woodhouse-Sheffieldu 3 leta zaposlen v rudniku. Nato se je preselil v Wolverhampton, kjer je bil celih 32 let šofer avtobusa pri mestnem podjetju. Leta 1952 se je poročil z Angležinjo Hazel Davies s katero sta imela enega otroka, **sina Bogdana**, ki je poročen in ima že 4 otroke: **Marie, Carl, Steffanie in Josef**.

S svojo ženo Hazel se je redno udeleževal naših skupnih srečanj pri

slovenski maši v Chapel Endu. V zadnjem času pa zaradi slabega zdravja ni mogel več sodelovati v naši skupnosti.

Na zadnjo pot smo ga pospremili na praznik Gospodovega vnebohoda, 12. maja, iz cerkve St. Mary and St. John (Snowhill - Wolverhampton) na pokopališče Wombourn. V imenu slovenskih rojakov se je od njega poslovil naš župnik Stanko Cikanek.

Naj počiva v miru, njegovi vdovi Hazel in sinu Bogdanu ter vnukom pa naše iskreno sožalje. Posebej se ga bomo spominjali v naših molitvah.

Stanko Cikanek

avstrija

GRAZ

V Naši luči št. 5 smo brali, da je naš gospod pater. mag. Janez Žnidar krstil dvojčke.

V tej številki pa bi rad predstavil njegove najožje sodelavce (glej priloženo sliko). Prva na levi strani je **ga. Marija (Friedl)**, na skrajni desni pa je **ga. Matilda (Furman)** - obe skrbita za red in snago v naši kapeli, kjer se zbiramo pred in po maši ter za razne druge slovesnosti. Obe gospe skrbita tudi za to, da je vedno na voljo kakšen prigrizek in njemu primerna pijača.

Drugi iz leve je gospod **Rudi (Weinhadl)**. On opravlja vsa moška dela in je mizar, tapetnik, nakupovalec itd.

Zadnji omenjeni gospod, drugi z desne, pa je desna roka patra Janeza: župnijski svetnik, električar, govornik pri vseh naših veseljih in žalostnih prilikah. Gospod **Stanko (Kunšiek)** organizira izlete, božje poti maja in oktobra in vse ostalo kar je povezano s slovensko skupino v Gradcu. Razen gospoda Rudija so vsi trije člani cerkvenega pevskega zbora in redno prihajajo k pevskim vajam in k sveti maši. "Gospod Rudi ne more peti, ker mora med mašo

Župnijski ples 29. januarja 1994

'ofer' pobirati (ne za pevce ampak za cerkev)." Kot je vsem dobro znano je danes veliko pomanjkanje duhovnikov. Tako tudi pri nas. Naš gospod 'župnik' ima poleg njegove službe kot izseljenski duhovnik še veliko ostalega dela, zato se z nami veseli, da ima tako pridne in zveste sodelavce.

Slovenska skupina želi vsem lepe počitniške dni julija in avgusta.

Ernest Artač

LINZ

17. 4. 94 je v našem centru **ga. Kristina Sweighofer** praznovala svoj 75. rojstni dan. Kot rojena Celjanka je morala že v začetku druge svetovne vojne zapustiti domovino. Pot jo je pripeljala v Avstrijo kjer se je 21. 3. 1942 poročila z Avstrijcem Hanzom Schweighofer. Zakonsko življenje jima je pokvarila vojna. (Poročila sta se v petek, v ponedeljek pa je g. Hanz moral oditi v vojsko.) Zaradi težkega dela na kmetih je bilo njeno zdravje zelo prizadeto, tako da ima sedaj težke bolečine v rokah. Ga. Kristina ima velike zasluge za našo slovensko skupnost v Linzu. Naredila je večji del naših narodnih noš in bila poznana kot "kraljica potice" za naš center. Slovesnost je potekla brez harmonike, ker žaluje za svojim življenjskim spremljevalcem Bernardom.

Z gospo Kristino je slavil tudi g. Stanko Duhanič. Tudi on je znan kot dolgoletni delavec v našem starem centru in se mu zato še nadvse lepo zahvaljujemo. Ga. Kristina nam je postregla s pečenimi piščanci in pecivom, g. Stanko pa je poskrbel, da nismo trpeli žeje. Obema se lepo zahvaljujemo in jima želimo zdravja in zadovoljstva še na mnoga leta!

V nedeljo, 1. maja, nas je obiskala skupina Nemcev iz župnije Ristisen pri Ausburgu. Želeli so biti skupaj z nami pri slovenski sv. maši. Tako smo imeli slovensko-nemško mašo. Po maši smo za šmarnice, ki jih obhajamo vsako leto po maši v mesecu maju, zapeli še semeniške litanije. Potem smo vsi skupaj odšli še v naš center. Tam smo hitro postregli naše

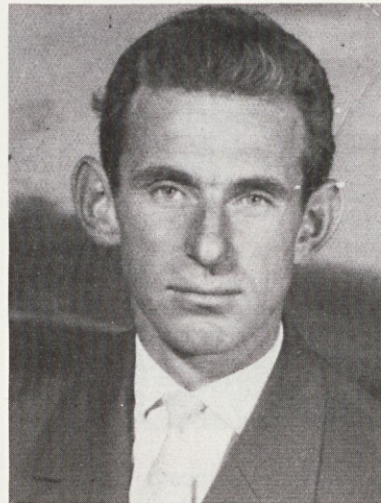
goste s pecivom, torto in pijačo. Zadržali so se kar celo uro - čeprav je bilo rečeno samo za pet minut. Vse zbrane je poživel g. Zlatko, ko je raztegnil svojo harmoniko.

Potem ko so Nemci odšli, smo nadaljevali z rojstnim dnevom g. Ludvika Sadl. Tudi njemu se lepo zahvaljujemo za vse kar je do sedaj dobrega storil za našo skupnost, še posebej pa ne smemo pozabiti na njegove vesele viže, ki so nas vedno znale poveseliti. Želimo mu vse najboljše in hvala za pijačo!

Seveda pa tudi pri nas ni vse tako kakor bi mi želeli. Ga. Anica Duhanič (naša dolgoletna kuharica in čistilka našega centra) je zbolela in je morala oditi v bolnico k Elezibetinkam. Želimo ji skorajšnjega okrevanja in da se zopet kmalu vrne med nas.

10. 3. 94 je na Bizeljskem, v 58. letu starosti, umrl g. Vinko Duhanič. Bratu Stanku, ki že dolga leta živi v naši skupini, Ivanu in sestri Tončki, svakinjama Anici in Mirici, kakor tudi vnučkom Recinji, Cirilu in Andreju izrekamo iskreno sožalje.

V celjski bolnici je 12. 4. 94, v 83. letu starosti, umrla ga. Marija Turk. Pokojna je bila teta župnika g. Ludvika Počivavška. Slovenska

Pokojni Vinko Duhanič

skupnost iz Linza izreka posebno sožalje sestri Jožefi Počivavšek (je tudi naročnica Naše luči), otrokom, g. župniku in vsem sorodnikom. Naj počiva v miru.

V družini Hauseder Zlatko in Ingeborg se je, 26. 4. 1994, rodil sin Jurgen. Staršem in babici čestitamo in se veselimo novega člana med nami.

Ga. Kristina z otroki, svakom in svakinjami

Mlada zakonca g. Francois Zele in ga. Marija Genten na dan poroke, 26. marca 1994 v Waimes, Malmedy

Ravno v tem trenutku so mi sporočili, da so v nedeljo popoldan v bolnico odpeljali tudi čistilko našega centra **ga. Viktorijo Hauseder**. Upajmo, da ne bo kaj hudega in da se kmalu vrne!

Anton Zore

belgija

CHARLEROI-MONS-BRUXELLES

Lep življenjski jubilej
V nedeljo, 24. aprila, je **gospa Amalija Struna**, vdova Zaletelj iz Marcinelle, Charleroi, praznovala svojo 80. obletnico življenja, v krogu svoje družine in nekaterih bližnjih znancev in prijateljev. Prejela je več čestitk iz domovine in od tukaj ter polno šopkov cvetic in drugih daril.

Slavljenka se je rodila 25. aprila 1914, v vasi Klečet pri Žužemberku, Slovenija. Leta 1936 se je poročila z g. Jožefom Zaleteljem, ki je iz Belgije odšel iskat nevesto v domači kraj. Potem sta oba zopet odšla v Belgijo. V družini se je leta 1938 rodil **sin Joseph** (Žovi po domače). Njen mož je zaradi rudarske bolezni kmalu (leta 1950) umrl. Kot vdova se je posvetila **vzgoji svojega sina** in vrsto let upravljala rudarsko kantino v Marcinelle-Vellette, v kateri je bilo v tistih letih več slovenskih rojakov.

Gospa Malka je vsestransko

pomagala pri slovenski skupnosti v okolici Charleroi. Sodelovala je pri pevskem zboru, v dramski skupini, pri pripravah slovenskih prireditev v Gilly-Haies. Redno skupaj s sinovo družino prihaja k slovenskim mašam v Charleroi. Velikokrat se je udeležila slovenskih romanj po Belgiji in Franciji (Lourdes). Je **stalna bralka Naše luči** in vsakoletnih mohorjevih knjig.

Ob visokem življenjskem jubileju ji vsi iskreno čestitamo in se ji zahvaljujemo za vse kar je dobrega napravila tudi za vso slovensko skupnost. **Bog Vas živi še dolgo let med nami!**

Kazimir Gaberc

LIMBURG - LIEGE

Šmarnice so se na treh krajih lepo začele in upamo, da se bodo še lepše nadaljevale.

Obisk iz Ljubljane

Na koncu aprila nas je obiskal Akademski mešani **zbor Sv. Cecilije**. Čez 70 oseb. Vodil jih je frančiškan p. Ciril Božič.

V cerkvi sv. Barbare nas je zbor pod vodstvom gdč. **Barbare Vodnik** popeljal v čudovito kraljestvo melodij. Občudovali smo lepe glasove in blago sozvočje mladih pevk in pevcev. Prof. Potočnik z Glasbene Akademije v Ljubljani pa je z močnimi orglami skoro podrl mogočno novogotsko cerkev. Pevci so doživeli **živ aplavz**.

Naša skupnost je za goste lepo poskrbela. Mnogi sodelavci so v pogostitev vložili **veliko skrb in dela**. Akcijo je vodil **g. Stani Revinšek**. Vsem iskrena zahvala za požrtvovalnost in visok smisel za gostoljubje.

Pevci so bili z vso gostoljubnostjo sprejeti tudi pri našem veleposlaniku pri Evropski zvezi, g. dr. Cizlju. Slovenski veleposlanik za Beneluks g. Saša Zlobec pa je zadržan poslal pozdravno pismo.

Upamo, da je to srečanje za goste in gostitelje prineslo novih pobud za žrtve, ki jih terja kulturno delo.

Razstava: Naš mladi umetnik **g. Berto Virant** je spet razstavljal svoje

Ob 80. letnici gospe Amalije Struna v Marcinelle

slike, tokrat v Bruslju. Toplo čestitam!

Sreča v družini: Pri **Kavše-Buntinx Anton in Reingilde** se ljubka Natalija veseli malega bratca, ki ga bodo klicali **Pieter**. Dobri družini iskreno čestitam in želimo vso srečo in božji blagoslov pri vzgoji.

Naši rojaki: V Hovezavelu smo se poslovili od ranjkega **Martina Drnovšek**, upokojenega rudarja, ki se je pred dobrimi 70 leti rodil v Nemčiji. Martin je bil miren človek. Svojo osamljenost je ravnodušno prenašal. Kot živel, je tudi umrl. Niti nismo zvedeli za njegovo bolezen. Bilo je mučno, da so za njegov pogreb poskrbeli tujci.

Naj mu v božjem naročju zasveti smisel človekovega življenja.

V Eisdenu smo spremljali na zadnji zemeljski poti **ga. Štefko Gorjan**. Pred dobrim mesecem je, kot smo poročali, umrl njen brat Ivan. Štefka se je rodila leta 1924 v Skalalah v Sloveniji. Njen mož Josef Bos je umrl že pred leti. Poznali smo jo kot prijazno in veselo ženo. Smrt je ni našla nepripravljeno, ker je računala nanjo. Z živo vero in velikim upanjem je šla vstalemu Zveličarju nasproti. Ni razloga za žalost!

Vinko Žakelj

francija

PARIZ

Dnevi in tedni po veliki noči nas vodijo v globoka premišljevanja skrivnosti Boga in vsakega človeka. Vsa liturgija je nekaj veličastnega in polna lepih prilik iz same narave. Pomlad in Kristusovo vstajenje se prepletata v harmonijo našega pogleda in čustva v globini srca, ki je odprto za lepo in dobro. Vse hrepeni in upa v zareči želji, da se poraja novo življenje, brsteča ljubezen in cvetoče upanje za vsakega, ki veruje, da je Kristus v središču kot najmočnejša energija vsakega atoma. Podobno je

tudi z našim župnijskim občestvom. **Slovenski dom je nekako središčna os**, okoli katere se vrti vse naše delovanje, molitev in razumevanje. V tem krogu se giblje in deluje župnijsko občestvo, ki **vabi vse Slovence dobre volje**, da se vključijo v delo, ki naj bi prineslo dobre sadove za Cerkev, svet in narod. Pri tem pa bi rad povedal, da se mi ne zdi niti lepota niti ne pošteno, ko nekateri pravijo: *"Če mi ne bo ugajala kaka stvar tu med Slovenci bom odšel pa v druga občestva, saj dovolj obvladam francoski jezik in se vključim pri njih."* To je vse lepo in prav, toda ne pozabimo, da so povsod majhne vrzeli. Samo **s skupno dobro voljo** se lahko naredi nekaj dobrega in to kljub temu, da so med nami slabosti in različnosti v značajih in v pogledih na svet.

Kristus nam v liturgičnih tekstih ponavlja: *"Jaz in Oče sva eno! Kdor biva v meni, biva v Očetu!"* **Korenine** vsakega zdomca so globoko zakoreninjene v slovensko besedo, miselnost in delovanje. Vsak, ki ima dobro voljo je lepo povabljen, naj bi **daroval vsaj malo svojega časa za skupno dobro**, da bi se tako mogel vsak Slovenec, ki biva v Franciji vključiti v naše občestvo. Tako bomo lažje živeli in rastle skupaj kot ena družina, ki deluje v ljubezni in se zna v vsem razumevati po evangelijskih zakonih. Samo tako bodo drugi mogli reči o nas: *"Glejte, kako so povezani med seboj!"*

V tem času smo imeli župnijski svet. Na njem smo pod vodstvom predsednika g. Cirila Valanta sklenili, kaj bomo delali v bodoče. Mnogo vprašanj in premnoge probleme bi morali rešiti v najbližji prihodnosti, da bi tako lažje in bolje delovali v Parizu kot tudi v ostalih delih Francije, kjer bivajo Slovenci. Sprožila se je ideja, da bi bilo dobro, če bi drugo leto poizkusili v Slovenskem domu v Parizu organizirati nekako **vse evropsko srečanje slovenske zdomske mladine**. Tu je bilo postavljeno mnogo vprašanj za in proti. Vsak član župnijskega sveta se je zavedal, da bi bilo to zelo težko izvedljivo. Ni važno

kaj in kako bo, važno je, da prihajajo na dan **nove ideje in novi predlogi** za bodočnost. Na tej seji smo se dotaknili vprašanja glede popravila doma in dvorane. Vsi upamo, da se bodo dela začela v najkrajšem času. Nato smo sklenili, da bi bilo treba opozoriti mladino iz Slovenije glede bivanja med počitnicami v slovenskem domu s sledečo vsebino:

"Prosimo vse mlade iz Slovenije, ki hočejo bivati med počitnicami v slovenskem domu v Parizu, naj se prijavijo vsaj en mesec prej pri odgovornih v domu. Zaželjena je pismena prijava s priporočilom g. župnika. Le tako bo vam in nam koristilo vaše bivanje v domu.

Hvala za razumevanje!"

Obisk očeta Pedra Opeka

Našo župnijsko občestvo je obiskal **duhovnik-misijonar Pedro Opeka**, ki deluje že vrsto let med ubogimi na Madagaskarju. Njegovo delo je zelo veliko, ker je pravi **misijonar kot je treba**. V Francijo je prišel na povabilo francoskega tiska in televizije. Večkrat smo ga te dni videli na ekranih ali pa slišali na radiju, kjer je govoril o svojem delu in ljudeh, ki mu jih je Cerkev zaupala, da jih vodi k boljšemu življenju. Slovenci doma in po svetu smo lahko ponosni, da imamo takega ambasadorja med narodi kot je Pedro. Vsi smo ga bili veseli, ker nam vsakokrat prinese novih idej ter novega pogleda na

Praznovanje 80. letnice gospe Matilde Munih

človeka. Oče Pedro, hvala ti za vse in naj te Bog vodi pri plemenitem delu, ki ga vršiš v imenu Cerkve v svetu.

Važni dogodki v mesecu juniju v Parizu:

Prvo sv. obhajilo bo 5. junija, v cerkvi sv. Terezije, ob 17. uri. Nato bomo vsi povabljeni v dvorano slovenskega doma, kjer se bomo srečali ob pogrneni mizi z družino prvoobhajanca.

Šolske prireditve ob koncu slovenske nedeljske šole bodo v nedeljo, 19. junija, ob 18. uri (po sv. maši). Vse prisrčno vabimo, da otroke razveselite s svojo prisotnostjo in s tem pokažete, da cenite njihov trud! Pridite v lepem številu!

MERICOURT

24. aprila sem spet obiskal severni del Francije. Pri sv. maši je bilo kar veliko ljudi. Vsakokrat, ko pridem v Mericourt mi ljudje rečejo, da niso preveč pogosto obiskani. Radi bi imeli svojega duhovnika kot je bilo prej, ko je bil med njimi pokojni g. Stanko Kavalar. Težko je ljudem dopovedati, da tudi **v Sloveniji primanjkuje duhovnikov** in da se je

treba vsemu temu prilagoditi in pokazati razumevanje pri odločitvi slovenskih škofov. Večkrat sem jim že dejal: *"Župnijsko občestvo, ki ne da duhovnika iz svoje sredine, ne more zahtevati, da bi ga moralo imeti!"* Njihov odgovor je vedno enak: *"Mi smo tudi kristjani in kot taki imamo pravico, da bi nam dali vsaj enega med nas!"* Vsem ljudem se prav lepo zahvaljujem, da tako pridno prihajajo k sv. maši. Posebna zahvala gre g. **Vinkotu, ga. Ireni Rotar in vsem pevcem.** Bog vam plačaj za ves vaš trud!

Slovo od gospoda Stanislava Woiny

8. marca 1994 nas je zapustil g. **Stanislav Woiny iz Gruay-a.** Rodil se je v Sarnowa (Poljska), 17. oktobra 1927. Poročen je bil s Slovenko **Emilijo Kelc**, ki je bila rojena v Franciji leta 1931. Za božične praznike sem ga obiskal in sva se dolgo pogovarjala o njegovi bolezni in življenju. Z Bogom je vse lepo uredil in tako se je lepo pripravil na srečanje z Njim. Ob navzočnosti veliko ljudi ga je pokopal poljski duhovnik. Pri pogrebni sveti maši mu je prepeval slovenski zbor iz Mericourt-ja! Stanislavovi ženi, njegovim trem

otrokom in vsem ostalim žalujočim sorodnikom naše iskrene sožalje. Naše molitve spremljajo pokojnega Stanislava, vse njene domače in sorodnike, ki jih je prizadela nenadna smrt. Naj počiva v miru in naj mu bo Bog mili plačnik.

Vsem želimo vesele, srečne in lepe počitnice. Nasvidenje v septembru!

Stilvester Česnik

V nedeljo, 24. aprila, je bil v dvorani Slovenskega doma kulturni večer, posvečen prevodu **Bevkovega Kaplana Martina Čedermaca.** To, prav gotovo najboljšo Bevkovo delo, je z naslovom **La langue intime** izšlo pri založbi Cerf že aprila leta 1993, v francoščino pa ga je prevedla pariška rojakinja **Zdenka Štimac.** Čeprav je dr. Evgen Bavčar, ki je napisal spremno besedo, pripravil o prevodu več oddaj za francoski radio, knjiga ni dosegla zaželjene razširjenosti. Tudi med našimi rojaki odmev ni bil najboljši, zato se je Društvu Slovencev v Parizu zdelo primerno, da knjigo kljub zamudi predstavi pariškimi Slovincem.

Po uvodnih besedah **dr. Evgena Bavčarja** in njegovem orisu razmer na Primorskem pod fašistično diktaturo, ki je Slovence do take mere zatirala, da jim je še v cerkvi prepovedala uporabo materinega jezika, se je oglasilo več poslušalcev z vprašanji in pripombami. Kljub pomislekom glede izbire naslova (ki kupca lahko zavede), nekaterim spodrsrljajem v prevodu (npr. teološko besedišče) in drugim pripombam (npr. avtorske pravice še pod oznako Jugoslavija, neupoštevanje strešic pri slovenskih imenih) smo si bili vsi edini, da je **prevod Bevkovega dela velik dosežek** in da so prevodi temeljnih del slovenske književnosti izrednega pomena za utiranje in utrjevanje ugleda Slovenije v svetu. Številčno šibki narod lahko ohranita pri življenju **le visoka kultura in srčna omika.**

Društvo Slovencev v Parizu je v soboto, 30. aprila, pripravilo že **tradicionalno pomladansko srečanje.** Na žalost je bila udeležba

Pokojni Stanislav Woiny v družinskem krogu

skromna, čeprav smo imeli v gosteh odličnega godca, **g. Štefana Nanuta** iz Gorice (Italija), ki je s svojo harmoniko že lansko leto navdušil pariške Slovence. S svojim obiskom nas je presenetil tudi mešani pevski zbor **I. Hladnik iz Tržiča na Go-renjskem**, ki je bil na izletu v Parizu. V dvorani Slovenskega doma so nam mladi pevci pod vodstvom dirigenta Vita Primožiča zapeli venček slovenskih narodnih pesmi in poželi med občinstvom burno ploskanje. Poleg **predsednika Društva Slovencev g. Janeza Ložarja** je pevce pozdravil tudi **veleposlanik Republike Slovenije v Franciji dr. Andrej Capuder**, ki se je s soprogo udeležil večera.

Društvu Slovencev v Parizu se iskreno zahvaljujemo za lepo pomladansko srečanje in upamo, da bodo prihodnji naši rojaki pokazali več solidarnosti do skupnih prireditvev in tudi do članov društva, ki zvesto in požrtvovalno skrbijo za kulturo in razvedrilo med Slovenci v Parizu.

Verena Zorn

Na praznik Marijinega vnebovzvetja, to je **15. avgusta 1994**, bo v cerkvi Notre Dame de Lorette **slovenska slovesna sv. maša**. Pred sv. mašo bo prilika za spoved. Vse Slovence dobre volje vabimo na ta praznik! Povabite tudi vaše prijatelje in znance! Marija je naša mati, zato jo častimo in prosimo, naj nam da milost miru, sreče in ljubezni!

nemčija

FRANKFURT

Pesnik **Niko Grafenauer** je Slovence v Frankfurtu obiskal na povabilo **g. Andreja Bučarja**, s katerim sta prijatelja. Naši otroci dobro poznajo Grafenauerjeve pesmi, odrasli pa najbrž skoraj ne. Na žalost nas tempo življenja kar preveč oddaljuje od vsega duhovnega in tako tudi za spoznavanje dobre moderne

poezije ne najdemo časa. Kdor bere časnik Slovenec se ob sobotah lahko prepriča, kako močna je lahko umetniška beseda, ko z nekaj besedami oziroma z enim samim verzom pove izredno globoke in pomenljive misli. Epigrame v sobotni prilogi Slovenca piše namreč prav pesnik **Niko Grafenauer**.

Izredno doživetje je bilo **poslušanje pesnika**, ki je sam bral svoje pesmi za otroke. Otroci so se spontano odzivali na njegovo poezijo in sami najbolj dokazali njeno vrednost. Moram priznati, da nisem pričakoval, da bodo otroci tako sledili pesmim, saj najbrž ne poznajo bogatega besednega zaklada, ker se med seboj najraje pogovarjajo v nemškem jeziku. Pesnikovo mojstrstvo pa jih je **zvabilo v slovenski miselni svet** in to so s svojim odzivanjem nazorno pokazali. Res ne vem, kaj sem bolj občudoval ali pesnikovo duhovitost in globino ali otroški odziv. Tudi vprašanja, ki so jih otroci pozneje postavljali pesniku, so pokazala, da slovenski otroci v Nemčiji najbrž ne zaostajajo za vrstniki v Sloveniji ali pa mogoče vsaj nekatere kraje celo prekašajo. Otroci so ne samo postavljali zanimiva vprašanja, ampak

so se izkazali tudi z lepo izgovorjeno slovensko besedo. Verjetno so se nalezli pesnikovega duha in jim je slovenska beseda lepo stekla.

Odraslim je pesnik prebral nekaj odlomkov iz svojih bogatih in globokih pesnitev. Mogoče so koga zadele celo globlje in bodo vplivale nanj, da se zamisli o svojem življenju. Seveda je poezija za odrasle bolj globoka in zahtevna kar zahteva, da ima človek knjigo sam v roki in po potrebi verze večkrat prebere in se ob njih ustavi. Zato je razumljivo, da ne more priti do takojšnjega spontanega odziva kot pri otrocih. Pridejo pa misli za človekom, ko o tem še dolgo premišljuje.

Enostavnejše je bilo seveda **poslušanje pesnikovega pogleda na slovenske politične razmere**. Mogoče je kdo iz ust pesnika, ki ni v nobeni stranki, prvič slišal objektivno resnico o političnih dogodkih v domovini, ki je sicer iz pristranskih časopisov ne more izvedeti.

Ko so rojaki v Wiesbadnu in Mainzu (prepozno) izvedeli za ta literarni večer, jim je bilo kar precej hudo, da niso imeli možnosti, da bi pesnika povabili še v svojo sredo vsaj za otroke. Mogoče pa bo še priložnost,

Münchenski otroški zbor pod vodstvom dr. Francija Novaka

saj se je prijateljstvo s pesnikom še poglobilo, poznanstva pa še razširila.

Zbor Slovenskih katoliških študentov, ki nosi ime duhovnika skladatelja Alojza Mava, nas je obogatil s svojim petjem in mladostno živahnostjo, ki je med rojaki precej pogrešamo, kar je razumljivo, saj ne more biti v tujini toliko slovenske mladine kot v domovini. Prišli so v petek zjutraj in takoj odšli na pogovore h Katoliški mladini Nemčije (KJ). Zanimalo jih je predvsem, kako je mladina organizirana v Nemčiji, kako delujejo in kakšne možnosti imajo. Nemce so kar presenečali, da ne rečem celo spravljali v zadrego, z vprašanji. Niso namreč mogli razumeti, kako jih zanima toliko reči, če do zdaj sploh niso poznali možnosti, kako bi mladina lahko bila organizirana in delovala, da ne bi bilo samo zapravljanje časa in denarja, ampak prinašalo tudi koristi vsej slovenski skupnosti.

V soboto so najprej odšli na ogled starodavnega študentskega središča lleidelberga. Pod strokovnim vodstvom profesorja Žabkarja, ki je sam profesor na Univerzi v lleidelbergu, so se toliko zamudili, da je zmanjkalo časa za ogled barvnih oken slavnega francoskega slikarja Chagala, po katerem slovi cerkev sv. Štefana v

Mainzu. Na hitro so si ogledali starodavno stolnico s tisočletno tradicijo, nato pa so že morali pohiteti nazaj v Frankfurt, da so prepevali pri nemški maši v cerkvi St. Bonifatius. Najbrž je bilo pozneje tudi nemškemu župniku žal, da je naročil naj ne prepevajo celo mašo (da bodo tudi ljudje lahko kaj zapeli). Zato pa so na koncu navdušeno prisluhnili njegovemu petju slovenskih Marijinih pesmi, čeprav je bilo slišati opombo, da je to petje odraz neke drugačne mentalitete. Mogoče celo nekoliko iz zavisti, da je ta "drugačna mentaliteta lahko tako lepa in bogata..."

V nedeljo 1. maja so zapeli pri slovenski maši in polepšali žegnanja Slovenske župnije v Frankfurtu. Kljub temu, da je letos maj padel ravno na nedeljo in je lepo vreme mnoge zvbilo v naravo na prvomajski piknik, so mnogi zmogli pogledati na uro in priti popoldne v cerkev. V cerkvi se je zbralo okrog sto rojakov, ki so se nato v dvorani še sami pridružili petju narodnih pesmi. Tudi študentje so bili navdušeni nad sprejemom in velikim številom rojakov, ki v tujini še niso pozabili materine besede in domače pesmi. Presenečeni so se zahvaljevali za veliko gostoljubnost, zlasti tistim, ki so jih sprejeli na prenočišče ter jih dva dni tudi gostili. Nismo imeli ravno pretirano dosti gostiteljev, a smo vseh 52 gostov lahko prenočili in pogostili. Naštevaje imen in vsega kar so gostitelji žrtvovali, bi sicer gostitelji zaslužili, a bi najbrž izpadlo nekoliko nezrelo. Zato naj jim velja kratka, a **iskrena zahvala**, ki jo je ob slovesu izrazil vodja Medškofijskega odbora za mladino in Mladinskega informacijskega centra, duhovnik Milan Knep.

Janez Modic

MÜNCHEN

Kot vsako leto, so tudi letošnji **velikonočni prazniki** zvbili naše župljane v domovino, saj domače okolje daje verskim praznikom še posebno lepoto. Kljub temu je v Münchenu ostalo še precej rojakov in vsi so v lepem številu sodelovali pri obredih.

Največ se jih je zbralo za **cvetno nedeljo**. V cerkvi je bilo praznično. Domače, slovenske butarice in oljčne vejice, pasijonsko branje, procesija po cerkvi - vse je bilo res lepo in nam je približalo košček domovine.

Bogoslužje **velikega četrta, petka in sobote** smo obhajali v kapeli. Zbralo se nas je več, kot prejšnja leta. Bilo je prisrčno in domače. Blagoslavne slovenske pesmi so nam ustvarile pravo vstajensko ozračje. Višek praznovanja pa je bila slovesna maša na Veliko noč pri sv. Duhu.

Predstavniki naše župnije so vse leto v nadškofiji intenzivno sodelovali pri pripravi **pastoralnega foruma**. Kardinal se je odločil in izbral čez 200 predstavnikov laikov in duhovnikov, ki so leto in pol na različnih srečanjih spregovorili o pastoralni prenovi nadškofije. Tuje misije, kar 25 po številu, so se v tem času kar trikrat sestale. Njihovi predstavniki so poglobljeno razpravljali o zdomski pastoralni, organizacijskih težavah in dušnopastirskih izkušnjah. Sprejeli so več koristnih pobud za novo organizacijo tujejezične pastore, podprli so zamisli o intenzivnejšem povezovanju s krajevnimi župnijami, o vključevanju župnijskih svetov in misij v nadškofijske strukture, o delu z mladimi, o pastoralni družini, starostnikov in bolnikov.

V letošnjem šolskem letu obiskuje našo **župnijsko šolo** preko 40 otrok. Šestnajst pa se jih pripravlja na **birmo**. Veseli smo njihovega števila in upamo, da se bodo tudi po prejemu zakramenta intenzivno vključevali v naše župnijsko delo, mladinsko skupino in pevski zbor. Zakrament sv. birme bo **15. maja** podelil koprski škof msgr. Metod Pirih.

V maju imamo vsak večer **šmarčnično pobožnost**. Udeležba ni posebej velika, a marsikaterega je pritegnilo zelo poučno in berljivo šmarčnično branje izpod peresa p. Žužka.

V spomin

27. aprila je šel po plačilo k Bogu, kateremu je iskreno in zvesto služil, **prelat dr. Alojzij Starc**. Rodil se je v Ribnici leta 1926. V duhovnika je bil posvečen v Argentini leta 1953. Vse svoje duhovniško življenje je posvetil

Srebrna poroka zakoncev Arh

rojakom v Argentini. Zadnjih osem let je bil delegat slov. dušnega pastirstva v Argentini.

Pokojnik si je privoščil izredno malo počitka. Njegova volja in veselje do dela v Gospodovem vinogradu sta gotovo preseglji dolžnosti.

Njegovo zdravje zadnje čase ni bilo najboljšje in verjetno bi si podaljšal življenje, ko ne bi nase tako pozabljal, kakor je, kar pa je tudi znak ljubezni do duš, ki so mu bile zaupane.

Vsi njegovi

OBERHAUSEN

Wetter: Iz tega mesta in okolice se Slovenci zbirajo k maši v kraju Vollmarstein. Župnija sv. Avgušlina in Monike je letošnjo pomlad pri cerkvi dogradila **nov župnijski dom**. Ob slovestnosti blagoslovitve so želeli sodelovati tudi Slovenci in pokazati, da se skupaj z domačini veselijo nove pridobitve. Dom bo namreč na razpolago tudi naši skupinici. Prej smo se stiskali v majhnem prostoru pod cerkvijo, kjer pa je bilo kljub temu vedno prijetno vzdušje. Naša skupnost je župniji podarila 1000 DEM. Nekaj tega denarja se je nabralo že ob naslednjem mašnem srečanju. Na praznovanju je bila manjša skupina rojakov oblečena v slovenske narodne noše. To je vzpodbudilo pravo spogledovanje med domačini, kar je ugajalo tudi našim rojakom.

V Eschweilerju nas je zadnje nedeljo v aprilu spet dosegla žalostna novica. Nenadoma je preminil **Janez Bauman**, doma iz Zgornje Ščavnice. Zadel ga je kap in zdravniška pomoč je bila nemočna. Prepeljali so ga v domovino, kjer bo počival na domačen pokopališču. Ob grobu so ostali žalostni njegova mati, dva brata ter mala hčerka Melanie s svojo mamico. Lovski kolegi pa so mu zatrobili v poslednje zemeljsko slovo. Vsi, ki smo ga poznali, se ga bomo spominjali in ga priporočali božji ljubezni.

Terminski koledar naše župnije:

20. 8. Gutersloh - dan tujca

2. - 4. 9. Baasem - slovensko družinsko srečanje

26. 9. Oberhausen - Kirche International

15. 10. Kirchhellen - dan slovenske župnije in vinska trgatev

jp

STUTTART

Slovo in dobrodošlica

V nedeljo, 13. in 20. marca 1994, smo se v Schwabisch Gmundu in Aalnu **poslovili od našega dolgoletnega župnika g. Cirila Turka**, ki odhaja v pokoj.

Vestno nas je skozi 28 let dvakrat mesečno zbiral okoli sebe pri sv. maši. Še tako slabo vreme mu ni preprečilo, da ne bi prišel 70 km daleč med svoje rojake. Čeprav smo se zživeli v tuje okolje, ki nas je z razumevanjem sprejelo, nam je bila vseskozi **v veliko oporo nenehna skrb g. župnika** za vsakega izmed nas. Kako blagodejno je delovala njegova domača beseda na nas vse, ki nas je usoda pripeljala v tujino. Kako spontano smo se veselili tudi ob zabavnih srečanjih, ki jih je organiziral. Kadar pa smo bili v težavah, nam je **nesebično stal ob strani** z nasveti in tolažbo. Vedno smo vedeli, kje lahko iščemo pomoč.

Za vse to se mu vsi **Slovenci iz**

Dolgoletni župnik v Stuttgartu g. Ciril Turk

Schwabisch Gmunda in Aalna še enkrat iz srca **zahvaljujemo**. Bog povrni! Želimo mu še veliko zdravih let in ga toplo pozdravljamo z željo, da bi nas še večkrat obiskal.

Našemu novemu župniku **g. Janezu Šketu** pa želimo, da bi se med nami kar najbolje počutil in mu kličemo: **Dobrodošli!**

*Martin Keber v imenu Slovencev iz
Aalna in Schwabisch Gmunda*

Velikonočno praznovanje, čas prenove in novih začetkov, je na Württemberškem, med tukaj živeče Slovence, ne samo simbolično, ampak tudi dejansko prineslo pomembno spremembo.

Skalna trdnjava v nemirnem morju tujine, **g. Ciril Turk**, neuklonljivi Slovenec in dolgoletni tukajšnji župnik izrednih kvalitet je odšel v zasluženo upokojeitev. Njegove zasluge za ohranitev slovenske besede, običajev, navad, predvsem pa pripadnosti matičnemu narodu, so njegovo življenjsko delo, ki bo **nepozabno zapisano v zgodovini** našega naroda. Tukaj živeči Slovenci vam želijo v novem okolju **vse najlepše in še enkrat HVALA!**

Gospod **Janez Šket**, novi oče vseh tu živečih rojakov, uspešno nadaljuje delo med nami.

V mesecu aprilu je **družina Arh** v prijetnem ambientu in ob zvokih dekliškega mladinskega orkestra praznovala **srebrno poroko**. Iskrene čestitke.

Drugo nedeljo v maju, v mednarodnem letu družine, je pod geslom "MAMA, TI SONCE NAŠE DRUŽINE" potekal tradicionalni **materinski dan**. Lanskoletni birmanci in mladi so si na izletu v Bruchsalu in Sinsheimu ogledali veliko zanimivega.

Dan očetov smo praznovali pod Michaelsbergom. Gledališka skupina "BESEDA" iz Trsta je na binkoštni ponedeljek uspešno uprizorila **igro o Slomšku** v režijski obdelavi avtorja gospoda Pregarc Alekseja.

Na grajskem dvorišču v Esslingenu bo **2. junija mednarodno srečanje** tu živečih narodnosti pod geslom: "**Mnogo zrn - en kruh**". Sodelovala bo

Zahvala gospodu Turku

tudi naša katoliška skupnost.

Naloge, ki si jih je na svoje rame vzel g. Šket so zelo naporne in odgovorne, zato mu pri njegovem delu želimo veliko uspeha, da bi čimbolj uspešno 'vozil' med čermi preteklosti, sedanosti in prihodnosti..

V imenu slovenske katoliške skupnosti Stuttgart

Kajzer Peter

Dekle v narodni noši deklamira mamicam

Napoved za junij, julij in avgust:

Maše:

Stuttgart: 5., 12., 19. junij, 3., 10., 17., 31. julij in 7., 14., 21. avgust ob 16.30

Boblingen: 5. junij in 3. julij ob 10. uri
Schwabisch Gmund: 12. junij in 10. julij ob 9.30

Schorndorf: 19. junij in 17. julij ob 8.45

Aalen: 19. junij in 17. julij ob 11. uri
Heilbronn: sobota, 25. junija in 23. julija ob 17. uri

Oberstenfeld: 26. junij in 24. julij ob 9. uri

Esslingen: 26. junij, 24. julij in 28. avgust, ob 16.30

Forchtenberg: v soboto, 20. avgusta ob 16. uri

Pouk otrok:

Stuttgart: sobota 11. in 18. junija ob 15. do 17. ure.

Boblingen: 5. junij in 3. julij ob 9. uri.

Prvo sv. obhajilo: 12. junij ob 16.30 v Stuttgartu.

"SONČKOVE POČITNICE" za otroke: Radovljica od 1. do 7. avgusta.

Vzpon na Triglav - za mlade: od 2. do 5. avgusta in od 16. do 19. avgusta

Teden duhovnosti: Taize (Francija): od 17. do 24. julija.

Sv. Jošt nad Kranjem: od 7. do 14. avgusta

Srečanje mladih: Stuttgart, sobota 11. 6. in 9. 7. ob 18. uri

Kresovanje: ob tretji obletnici države Slovenije bo kulturni in družabni program v nedeljo, 26. junija, po sveti maši, v dvorani cerkve sv. Elizabete v Esslingenu ob 17.30.

Janez Šket

nizozemska

V majniku ni bilo posebnih zunanjih dogodkov. Precej zvesto smo se udeleževali šmarnic, veselo prepevali in molili. A ne smemo reči, da smo sedaj opravili svoje za eno leto. Šmarnice morajo odmevati v življenju. To ali ono moramo izboljševati. Saj sami čutimo, kje nas čelvelj žuli. Pazimo! "Če ne bomo brali, nas bo pobralo!" Na uslugo imate dobre Mohorjevke in marsikaj drugega. Problem mladine se začne reševati pri starših. Dober zgled! In zrelo razumevanje sodobne problematike.

Vinko Žakelj

švica

SOLOTHURNKO PODROČJE

Proslava materinskega dne Praznik Gospodovega oznanjenja, ki ga Cerkev ponekod slavi tudi kot praznik krščanskih mater in žena, je bil letos preblizu Velike noči, da bi se lahko posvetili njegovemu značaju in pomenu. Z druge strani pa smo takrat s študenti iz Slovenije priredili razstavo domačih velikonočnih običajev (glej majsko številko Naše luči).

Zato smo proslavo materinskega dneva prestavili na tretjo soboto - 16. aprila v OLTNU.

Proslavo smo začeli z mašo ob 17.00. Na ta dan je ponavadi udeležba precej večja kot sicer, ker se zberejo Slovenci od daleč in blizu. Nagovor po evangeliju nam je med drugim postregel z naslednjimi mislimi: **"Biti mati pomeni prevzeti nase eno najbolj čustveno in razumsko zahtevnih, napornih in hkrati globoko zadovoljstvo zbuja-jočih nalog, kar se jih lahko loti človeško bitje"**, je zapisano v Svetu knjige. (št. 2/94) ob predstavitvi knjižnega dela ME MATERE, ki ga je napisala britanska socialna antropologinja Sheila Kitzinger. Nekoliko razširjeno bi to lahko takole povedali: **Čustvena naloga** matere je, da zna otroka z ljubeznijo razvijati v ljubeče bitje. **Razumska naloga** je v tem, da otroka seznanja z okoljem ter mu, sorazmerno s starostjo, s pravimi odgovori in zanimanjem za učno snov bistri razum; obe nalogi skupaj pa se povezujeta v novo obliko, ki ji pravimo **'vzgoja'**. Čustvena in razumska naloga narekujeta materi takšne vzgojne mere, da jih otrok rad sprejema, se z njimi osebnostno bogati in sproti odraščanja v človeka, ki je lahko v ponos staršem, domovini in Bogu. To je zares naporna naloga, a če je pravilno zastavljena, izpolnjevana in izpeljana, zbuja globoko zadovoljstvo, ker trud ni bil zaman, ampak je vsestransko poplačan. Čeprav je mati najprej in prva odgovorna za vzgojo otrok, je vendar dobro in potrebno, da ji je pri tej nalogi vedno v oporo njen mož kot oče otrok. Morebitna razhajanja glede vzgojnih načel pa je treba reševati tako, da otroci - ne glede na starost - niso nikoli **prikrajšani za dober zgled**. Ko danes vidimo, kako neporočeni mladi krščanski pari 'kar tako' živijo skupaj, bi se zlasti v letošnjem mednarodnem letu družine morali vsaj malo zamisliti, odkod in zakaj to ter kam to vodi. V podporo redno urejeni družini najbrž ne...

Po maši je bila najprej na vrsti kratka osvežitev grl, nato pa se je

začel barvit **spored v počastitev mamic**. Monika, Angelika, Manuela, Bojan, Aleksander s plesalko Manu-elo, Erika, Slavka, Irena - se pravi: otroci, mladina in odrasli so z recitiranjem, petjem, igranjem in plesom prispevali k barvitosti sporeda. Seveda bi taki ali podobni prireditvi nekaj manjkalo, če bi ne nastopila še zbor "Kranjci" in folklorna skupina "Encijan", četudi ne v popolni zasedbi. "Kranjci" so se žal vsaj za nekaj časa poslovili, kajti tenorist Samo se je konec aprila vrnil v domovino. Spored je bil zato sklenjen s spominskim obdarovanjem v znamenje hvaležnosti za dosedanje sodelovanje. Skrbno pripravljena večerja nam je po programu okrepila moči za nadaljnji družabni večer ob pogovoru, petju, glasbi in plesu. **Hvala vsem za vse!**

Za konec pa še sklepna misel iz nagovora pri maši: "Proslava materinskega dne ne pomeni zapostavljanje očetov, pač pa spodbudo in vabilo članom vsake družine in vsem drugim, da bi se ob izrazih hvaležnosti za opravljena dela, napore in skrbi vedno vsi počutili ljubljene, spoštovane in sprejete (matere in žene bi pri tem kajpada ne smele biti

deležne le ostankov) ter nikoli prikrajšane za vse, kar jim gre in jim je v resničen prid."

Jan

Švedska

Oj, ti Švedska, velika dežela!

Mesec marec je bil izredno kratek, čeprav je bilo potrebno narediti več kot **6.000 kilometrov**. To je bil neparni mesec, zaznamovan s postnim časom, zato sem moral v soboto pred prvo nedeljo odpotovati v **Goteborg**, proti JV obali Švedske, v Olofstrom. Ker je bila sv. maša uro pozneje, je bila prilika za **obisk slovenskega kluba** v tem mestu, kjer seveda ne živi veliko naših ljudi. Predsednik njihovega kluba je **Stojan Cotič**, ki skupaj s svojimi pridno pripravlja **20. obletnico kluba**. Naredimo še nekaj več za našo pripadnost slovenski Cerkvi in domovini, da se ne bomo izgubili v tujini!

Po sv. maši v Olofstromu me je pod

(nadaljevanje na strani 34)

Kvartet "Kranjci" poje na materinskem dnevu

kaj, ko bi se malo vadili v slovenščini

• IZBERI USTREZEN GLAGOL:

Ne (meči - vrzi) kamnov čez streho. Ne (pljuni - pljuvaj) po tleh. Letalo iz Amsterdama bo (letelo - priletelo) ob treh popoldne. Glej, da (popravljáš - popraviš) zavoro. Opoldne neham (narediti - delati). Počakaj, da (pospravljám - pospravim) kuhinjo. Kmalu se boš naveličal (ukazovat - ukazovati). Glasovi (se delijo - se razdelijo) na samoglasnike in soglasnike. Lepo se ti (zahvalim - zahvaljujem) za tvoje pismo.

• IZBERI PRAVILNO OBLIKO DELEŽNIKA NA -N/-T:

Ta suknjič je precej (ponositi). Ta obveznost je zdaj (prenesti) na občine. Tepka je že (otresti).

Pastir je odgnal (pomolsti) kravo na pašo. Na cesti je ležal (povoziti) jež. Ko sem bil (zapaziti), sem prišel iz skrivališča. To je (nekvašen - nekvasen) kruh. Moral sem hoditi po (nepregaziti) snegu.

• MNOŽINSKE OBLIKE SPREMENI V EDNINSKE:

Kaj pa gospodar pravijo? Kaj pa so rekli mati? Oče vozijo s planine zato, da bodo zaslužili in nam kupili kruha. Naša mati so dobri, pa jim vendar ata rečejo baba in še hujše stvari, ki niso za nikamor. Borkova mati so nam barve priskrbeli. Gospod župnik so zabičali, da ga ne bodo pustili k birmi, če se ne nauči šest resnic.

tone kuntner divje so širna polja zarasla

Divje so širna polja zarasla, ki so bila nekoč žitna polja. Le redki ponosno kljubujejo klasi. - Ali so žita divja rast?

Stari domovi se vgrezajo v zemljo in stare navade in stari časi. Na njih podrtinah rastejo novi. - Komu domovi? Komu grobovi?

Tuji ljudje so jih naselili; s tujim življenjem in govorico. Saj so iz tujih krajev prišli. - Ali smo tujci in prišleki mi?

Mi, domačini, ki smo odšli. Po belih cestah v beli svet. In se po njih spet in spet vračamo. - Ali smo le še na cestah doma?

• NASLEDNJE POVEDI POSTAVI IZ SEDANJIKA V PRETEKLIK IN PRIHODNJIK:

Fantje iz našega razreda igrajo nogometno tekmo. Nastopa folklorna skupina iz Prekmurja. Kurimo ogenj in pečemo koruzo in krompir. Med potjo nabiramo borovnice. Očka se smeji in me boža po laseh. Med odmorom se pogovarjamo tudi o nalogah in spraševanju. Ko pridem domov, se preoblečem.

• SPREMENI DESNI PRILASTEK V LEVEGA

Primer: Potrebujemo nov stroj za pomivanje posode. Potrebujemo nov pomivalni stroj. *Poleti si lahko privoščimo juho iz gob. Vpisala se je v knjigo spominov. Oblekel je suknjič za ob nedeljah. Oče je bil delavec na železnici. Kupila si je mizo za likanje. Zaposlen je bil na izvršnem svetu Trbovlje. Najraje je pil mleko od krave. Sposodil sem si knjigo od Janeza.*

• UPORABI PRIMERNIK ALI PRESEŽNIK PRIDEVNIKOV V OKLEPAJIH:

Nisem še srečal (vnet) gobarja, kot je Jože. (Pogost) priimek na Slovenskem je Novak. V Angliji je trava (zelena) kot v Franciji, ker je zrak (vlažen). Kaj je (tanko), britvica ali človeški las? Rad hodim v družbo ljudi, ki so (veseli) in (srečni) od mene. Marko je (nadobuden) od vseh otrok v našem sorodstvu, Marta pa je (okrogla). Celo nekatere (razvite) države morajo uvažati hrano.

• IZBERI USTREZNO BESEDO V OKLEPAJU:

Žoga je še (cela - vsa). Novakovi so izkopali že (cel - ves) krompir. Pojedli smo že (cel -

ves) kruh. Umaknil sem se v (cel - ves) sneg. (Celi - vsi) udje me bolijo. (Cela - vsa) dvorana se je zasmejala. (Cel - ves) dan sem mislil na nesrečo. Deček je (celo - vse) življenje trdo delal.

REŠITVE:

• **USTREZEN GLAGOL:** Ne meči kamnov čez streho. Ne pljuvaj po tleh. Letalo iz Amsterdama bo priletelo ob treh popoldne. Glej, da popraviš zavoro. Opoldne neham delati. Počakaj, da pospravim kuhinjo. Kmalu se boš naveličal ukazovati. Glasovi se delijo na samoglasnike in soglasnike. Lepo se ti zahvaljujem za tvoje pismo.

• **PRAVILNA OBLIKA DELEŽNIKA NA -N/-T:** Ta suknjič je precej ponošen. Ta obveznost je zdaj prenesena na občine. Tepka je že otresena. Pastir je odgnal pomolzeno kravo na pašo. Na cesti je ležal povožen jež. Ko sem bil zapažen, sem prišel iz skrivališča. To je nekvašen kruh. Moral sem hoditi po nepreгаženem snegu.

• **IZ MNOŽINSKE OBLIKE V EDNINSKO:** Kaj pa gospodar pravi? Kaj pa je rekla mati? Oče vozi s planine zato, da bo zaslužil in nam kupil kruha. Naša mati je dobra, pa ji vendar ata reče baba in še hujše stvari, ki niso za nikamor. Borkova mati nam je barve priskrbela. Gospod župnik je zabičal, da ga ne bo pustil k birmi, če se ne nauči šest resnic.

• **IZ SEDANJKA V PRETEKLIK:** Fantje iz našega razreda so igrali nogometno tekmo. Nastopala je folklorna skupina iz

Prekmurja. Kurili smo ogenj in pekli koruzo in krompir. Med potjo smo nabirali borovnice. Očka se je smejal in me božal po laseh. Med odmorom smo se pogovarjali tudi o nalogah in spraševanju. Ko sem prišel domov, sem se preoblekel.

• **IZ SEDANJKA V PRIHODNJK:** Fantje iz našega razreda bodo igrali nogometno tekmo. Nastopala bo folklorna skupina iz Prekmurja. Kurili bomo ogenj in pekli koruzo in krompir. Med potjo bomo nabirali borovnice. Očka se bo smejal in me božal po laseh. Med odmorom se bomo pogovarjali tudi o nalogah in spraševanju. Ko bom prišel domov, se bom preoblekel.

• **PRIMERNIKI IN PRESEŽNIKI:** Nisem še srečal vnetejšega gobarja, kot je Jože. Najpogostejši priimek na Slovenskem je Novak. V Angliji je trava bolj zelena kot v Franciji, ker je zrak vlažnejši. Kaj je tanjše, britvica ali človeški las? Rad hodim v družbo ljudi, ki so bolj veseli in srečnejši od mene. Marko je najbolj nadobuden od vseh otrok v našem sorodstvu, Marta pa je najbolj okrogla. Celo nekatere najrazvitejše države morajo uvažati hrano.

• **USTREZNA BESEDA CELALI VES:** Žoga je še cela. Novakovi so izkopali že ves krompir. Pojedli smo že ves kruh. Umaknil sem se v cel sneg. Vsi udje me bolijo. Cela ali vsa dvorana se je zasmejala. Cel ali ves dan sem mislil na nesrečo. Deček je celo vse vse življenje trdo delal.

izražajmo se lepo

ČRPATI - glagol, ki pomeni s črpalko sesati, zajemati, dobivati tekočino

Lani so načrpali dovolj nafte, čeprav se je poraba povečala. Vsak dan je črpal vodo iz vodnjaka, napojil živino in jo odgnal v stajo. Srce črpa najdragocenejšo tekočino.

Zveze "črpati podatke, snov, moč..." niso posrečene. Za take pomene je boljši glagol **ZAJEMATI**. *Snov za svoje romane je zajemal iz vsakdanjega življenja. Nikdar ni hodil v šolo, znanje je zajemal iz knjig. Kadar mu je bilo težko, je zajemal moč iz zgleda svojih staršev.*

ČUDITI SE - Slovenci izražamo čudenje dejavno, rečemo se **čudimo**: *Vsi so se čudili, ko so ga po tolikih letih spet videli. V Rimu so se čudili lepotam mesta. To se boste še čudili, ko boste zvedeli resnico! Nasledek čudenja je, da smo začudeni: Ves začuden je gledal naše početje. Začudil sem se mu, ker je govoril, kot da bi bil pijan. Začudeni smo bili nad njegovo preprostostjo. Pod vplivom tujih jezikov tudi v slovenščini velikokrat slišimo "to me čudi" ali "začudilo me je", kar pa je narobe.*

Pripravil Milan Kobal

(nadaljevanje s str. 31)

svojo streho zaradi prenočitve sprejela družina Arčon, od katere sem moral v zgodnjih jutranjih urah proti Landskroni. Vmes je bil ob pol enajsti uri krst Budinove ljubljene Jeniffer Yvone v samostanski kapeli sester karmeličank, ki so mi po krstnem slavlju namenile nekaj svojega časa, pozornosti in obljubile, da bodo rade molile za vse moje drage Slovenke in Slovence ter tudi zame. Čudovito izkustvo. Kar težko se je bilo ločiti od teh veselih src in obrazov, toda potrebno je bilo priti do Landskrone, kjer je bila sv. maša ob pol eni uri popoldne. Od tam pa pot pod noge - nogo na pedal japonske mojstrovine Mitsubishi in ob pravem času sem prispel v Malmo, kjer je bila prilika za obisk Emila in Jelke Horki. Seveda so od njiju po meni romali pozdravi nekdanjemu duhovniku na južnem Švedskem, g. Stanislavu Cikaneku, ki je prišel že naslednji dan na spomladansko srečanje slovenskih duhovnikov, ki delajo med izseljenci v Evropi. Srečanje je bilo v Speyerju od 7. do 11. marca. Iz daljne Švedske me je pospremil Martin Hozjan, ki me je zapeljal na železniško postajo, odkoder sem z vlakom romal na ladjo v nekdanjo vzhodno Nemčijo v Berlin, kjer me je v jutranjih urah v svoj avto pobral in me vzel s sabo na dolgo pot slovenski duhovnik Martin Horvat. In tako sva zvečer prispela v mesto mistikinje Adriene Speyer. Duhovno bogatejši in od srečanja okrepljen, sem se z duhovnikom iz Frankfurta, g. Janezom Modicem odpeljal v njegovo mesto, od koder me je vlak popeljal v Berlin. Tam me je spet pričakal dobri in skrbni Martin in me z avtom popeljal na dober in krepak zajtrk, ki ga je skrbno pripravila žena Anika. Tako okrepljen sem zmožal tri in pol ure dolgo vožnjo proti Kalmarju in od tam v Nybro, kjer je bila popoldan sv. maša. Zaradi pravoslavne sv. maše nas kot običajno, Švedska proestantska cerkev ni mogla sprejeti, so pa poskrbeli, da smo imeli sv. mašo v drugem prostoru. Kakšno lepo ekumensko

sodelovanje in bratska pozornost. Po dobri stari navadi je sledila skupna večerja, ki jo je pripravila na slovenski način g. Ulla, žena Antona Bukovec, ki je doma s Katarine nad Ljubljano in skupaj s svojim bratom Adolfom že dolga leta domuje v tem kraju. Streho za potrebni počitek je nudila spet družina Indof, od koder sem v jutranjih urah, najprej po zmrznjeni cesti, nato pa v dežju in snežnih razmerah prispel, hvala Bogu, pravočasno v Halmstad, kjer je bila sv. maša že ob pol deseti uri. Iz Halmstada, kjer me je gostila družina Lipič, me je pot vodila spet proti jugu v Helsingborg. Šele po sv. maši in srečanju ob kavi, ki mi je pomagala k budnosti (hvala g. Anici Welander in njenim pomočnicam), da sem po devetih dneh potepanja in po več kot tri tisoč kilometrih srečno prispel do svoje postelje v Goteborg.

Druga polovica meseca marca je bila zopet zaznamovana s potepanjem. V tednu po drugi nedelji je v sredo sledil obisk in sv. maša v Oslu na Norveškem. Tudi tam je bilo 'ekumensko razpoloženje', saj sem somaševal skupaj z vietnamskim duhovnikom za naše tam živeče Slovence. Po 680 kilometrih sem se v zgodnjih jutranjih urah vrnil domov. Še isti dan je bilo potrebno iti na pogreb zakristana Jana Kowalkovskega, ki je rad pomagal vsaki narodni skupnosti pri sv. maši in je pri njej prepeval tudi slovenske pesmi. Pogreb je vodil pomožni škof William Kenney. Prisotnost slovenskega in hrvaškega dušnega pastirja je bila poleg benediktinskega opata iz Prage in domačega g. župnika Eugeniusza zahvala Janu, ki je s tako ljubeznijo stregel pri oltarju, oziroma pomagal v zakristiji.

Tako smo prišli do tretje nedelje, ki me je že v soboto pripeljala v Skillingaryd k družini Lasseja in Karoline Nilsson. Prilika za obisk, za še večje poznanstvo, za počitek in prijetni občutek naslednjega dne, saj je bilo to jutro potrebno do sv. maše prepeljati samo dobrih 40. kilometrov. Po sv. maši je bila prilika za srečanje in kosilo pri Karolinini sestri (obe

sta doma nad Krškimi) in nato me je tiha nedelja pripeljala v Goteborg. Hvala Bogu, to je bila v tem mesecu najkrajša pot. Srečanje v cerkvi Kristusa Kralja je vedno povezano s kavo in dobrim pecivom. Tokrat sta zanj poskrbeli družini Ratajc-Horvat. Hvala Bogu, da je po vsem tem prišel zasluženi počitek.

Cvetna sobota me je popeljala v Orebro k popoldanski sv. maši in k srečanju ob kavi, pri katerem smo z veliko skrbjo poslušali, kaj se bo zgodilo z obrambnim ministrom Janezom Janšo. Žal smo kasneje doživeli njegov politični linč. Vendar pa upamo, da se bodo ob vsem tem ljudje zavedali, kako je demokracija še daleč od resnice. V zgodnjih urah me je pot po E20, mimo Eskilstune in Sodertalje pripeljala v Stockholm. Po slovenski sv. maši ob 10. uri, je sledil blagoslov zelenja in cvetja ter procesija v stolno cerkev, ki jo je vodil g. Koch (Domprost in pralat). Po srečanju ob kavi sem še zadnjič pospremil v bolnišnico g. Janeza Gradišarja, zavednega katoličana in Slovenca. Ob podelitvi zakramenta bolniškega maziljenja in ob prijetnem pogovoru sva se poslovila. V meni je ostala tiha prošnja, da ne bi preveč trpel in misel, da je prišel tako kot Jezusu, tudi njegov Veliki petek. Misel na tega trpečega brata me je spremljala v Koping k večerni nedeljski sv. maši in preko srečanja v klubu ter počitka pri Megličevih vse v Goteborg, v praznovanje Velikega tedna in v srcu imel sem tiho prošnjo: *Gospod, ko Janez ne bo več mogel nositi svoj križ, si ti njegov križ in njega naloži na svoja ramena in mu pomagaj na poti v večnost. Janez, hvala vam za vašo živo in pričevalno vero, ki se je spremenila v gledanje ljubega Boga na Veliki petek ob 20 minut čez polnoč. Naj pepel, ki bo v žari romal v Slovenijo, uresniči vašo veliko in iskreno željo: "Želim biti pokopan doma in gledati iz Križ proti Karavankam, Savinjskim Alpam in Julijcem, kjer kraljuje očak Triglav."*

Petega maja so se tudi Janezovi domači in vsi njegovi mogli od njega posloviti v Križah na Gorenjskem. Ob

tem naj se zahvalim sestrama, ki sta Janezu stregli zadnje dneve njegovega življenja tukaj na švedskem in mu pomagali nositi njegov križ. Hvala, da me je ena izmed sester poklicala, kdaj bo pogreb, da sem lahko zanj daroval sv. mašo. Tudi slovenska skupnost iz Stockholma se je s sv. mašo zadušnico 17. aprila poslovila od njega. Ob tej priliki hvala vsem Slovenkam in Slovencem, ki ste izkazali Janezu zadnjo pot, molitev in s svojimi darovi njegovim pokazali, da vam je bil drag.

Zadnji trije dnevi Velikega tedna so me povezali z obhajanjem svetih skrivnosti s tukajšnjim oltarnim občestvom in še z eno veliko skrbjo, kaj bo z zdravjem **hrvaškega duhovnika Stipota**, ki ga je zadel rahel infarkt. Ob misli na dom, na svoje domače, sorodnike, sosede, znance, dobrot-

nike, sošolce, papeža, škofe, duhovnike, redovnice in redovnike, misijonarje ter misijonarke in na ves svet, sem se skupaj z redkimi potopil v tihoto ob najsvetejšem Zakramentu in tu našel mir in moč za naprej. Razdalje do vseh 'mojih' so se kar naenkrat razblinile, saj nas je Jezus povezal še enkrat preko sv. maše in molitve ter češčenja. **Velikonočna vigilijska** je trajala od 23. ure zvečer vse do pol druge ure zjutraj. Po kratkem počitku pa sem se odpravil na 600 kilometrov dolgo pot spet čisto proti jugu in naslednji dan ob treh zjutraj v posteljo. Zato razmišljam, da bi bilo nujno **imeti tukaj še enega duhovnika, da bi imela več časa za ljudi, za obiske in srečanje z njimi po družinah.**

vaš Zvone Podvinski

vabilo

SLOVENSKO BAVARSKO SREČANJE

(25. 6. 1994 v Grunwaldu - Munchen; na športnem igrišču - Kelten strasse)

Dragi rojaki, dragi gosti!

Na pobudo našega društva in s sodelovanjem tukajšnjega grunwaldskega folklornega društva, bo organizirano **veliko kulturno srečanje v Grunwaldu**, južnem predmestju Munchna. Naše društvo je še zelo mlado, kljub temu pa že kar številno. Vsi njegovi člani z vso vnemo, veseljem in ponosom skrbimo za ohranitev in rast naših kulturnih vrednot.

Cilj tega srečanja je preprosto: sejati ljubezen med nami, slovenskimi družinami kot tudi z ostalimi narodi in obenem prikazati lepote Slovenije. Za veselje in razvedrilo bo poskrbljeno v šotoru, ki sprejme preko 1000 obiskovalcev.

Obvestite še svoje prijatelje!

Praznični program:

- 10.00 - pozdrav gostov
- 10.30 - skupna sv. maša za mir na svetu - poje mladinski pevski zbor iz Kostanjevice na Krki. Sledi skupno kosilo - za veselo razpoloženje bo poskrbela Grunwaldska godba
- 13.30 - **mladinski program** s folklornimi plesi in veselimi igrami
- 15.30 - **nogometna tekma:** reprezentanca Slovenije in mesta Munchen (starejša reprezentanca)
- 18.00 - **kulturni program** s folklornimi plesi, petjem, zahvalami in še kaj... Zabaval vas bo narodno-zabavni ansambel Tonija Sotoška. Organizirana bo nabirka v pomoč rakasto obbolelim otrokom
- 22.00 - **slavo** s petjem slovenske in nemške himne

Prisrčno vas vabimo in se veselimo vašega obiska!

UO SKD LIPA - Munchen

vabilo

TABOR SLOVENCEV PO SVETU

Spoštovani!

Izseljensko društvo Slovenija v svetu vabi na prvi "*Tabor Slovencev po svetu*". Zbrali se bomo 18. junija 1994 v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu, Štula 23, Ljubljana.

Namen srečanja je medsebojno povezovanje Slovencev po svetu, predstavitev njihovega delovanja in problematike slovenskih organizacij in društev v tujini ter utrjevanje stikov z matično domovino.

Pričakujemo vas na srečanju, ki pomeni korak naprej v prizadevanju za slovenstvo in reševanje izseljenske problematike.

Lep pozdrav in nasvidenje!

18. junij 1994, Zavod sv. Stanislava, Šentvid, Štula 23, Ljubljana

Program srečanja:

- 10.00 odprje: - **pozdravni nagovor**
 - predstavitev organiziranosti in delovanja Slovencev po svetu (predstavniki slovenskih organizacij in društev)
 - pogovor
- 12.30 - **odmor** - kosilo
- 15.30 - **okrogla miza** s predstavniki Republike Slovenije in slovenskih izseljencev
- 18.00 - slovesna sv. maša z ljubljanskim nadškofom in metropolitom dr. Alojzijem Šuštarjem
- 19.30 - **kulturni program:** sodelujeta vokalna skupina Ave in plesna skupina Sava iz Kranja

oglasi

- DRAGI ROJAKI, POTUJETE V ITALIJO? Na pragu domovine, v središču stare Gorice, ob lepem drevoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v PALACE HOTELU***, najboljšem in največjem hotelu v mestu. Najmodernejši komfort (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija). Rojaki imajo 15% popusta. – PH-PALACE HOTEL***, Corso Italia 63, I-34170 Gorizia, tel. 04 81 / 821 66, tel-ecx 461154 PAL GO I, fax 0481 / 31 658.
- V večnem mestu Rimu pa Vam je na voljo HOTEL EMONA***, prav tako z vsem komfortom (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija), sprejelo pa Vas bo slovensko osebje. Rojaki imajo 15% popusta. – HOTEL EMONA***, Via Stabilia 23, 00185 ROMA, telefon 06 / 7027827 / 70227911, fax 06 / 7028787. – Pričakujemo Vas! – Lastnik obeh hotelov: Vinko Levstik.
- Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.
- RAČUNALNIKI: Sinclair 48 K DM

245,-. Vse vrste Commodore, Schneider, Atari RADIOAPARATI, AVTORADIO Hi-Fi. Razni stroji in orodje. Eksportni popust. – Jode Discount Markt, Schwanthaler str.1, 80336 München 2, BRD.

- PREVODI – Sodno zapriseženi prevajalec za nemščino mag. Slavko Kessler vam uradno prevede vse vrste listin in strokovnih besedil. Telefon 80538 München, Liebigstr.10, tel.: 089 / 22 19 41, fax 089 / 29 16 16 27.

- V Frankfurtu, nedaleč od velesajma, Vas v restavraciji hotela FRANKENHOF, Lorbacherstr. 3, tel. in fax 069 738 00 18, postrežejo z izvrstnimi jedmi (tudi slovenskimi). Z nizkimi cenami in kvaliteto se priporočata Silvija in Tine Bibič.

- Prodajam poslovni objekt v središču Krškega, CKŽ 25. Sodobno urejena prodajalna in prostori za proizvodnjo ali skladišče v izmeri 237 m² ter 175 m² kleti; možna je tudi uporaba podstrešja. Dostop za vsa vozila. Obstoječi priključki: vodovod, elektrika, telefon, kabelska tv, toplovod. Cena 350 000 DEM. Tel. 0608 - 79 517.

- V slovenskem Primorju pri Kopru, 4 km od morja, prodam žrjavlično' novo hišico v zelenju. Dve etaži (2 x 35 m²), na parceli 500 m². Prodajam za cca.

220.000 DEM. Belak Ivanka, Ljubljana, Rudnik 1/1, tel. 061/331 697 (ali 1273471).

- Prodajam staro hišo na Teharjih pri Celju z nekaj zemlje. Inf. na telefon: 063/24 318 ali 063/708-614.

- Prodajam novo, nerabljeno, večnamensko brunarico (stanovanje, vikend, gradbena baraka, urad), velikosti 8 x 9,6 m; montažni tip; 10 cm debela izolacija. Notranje stene so iz iverice, strop je ladijski pod; 2 sobi, kuhinja, WC, umivalni prostor, drvarnica, avto ali terasa. Vse pod streho. Cena 23.000 DEM ali ustrezno v tolarjih. Telefon: 0049 6206 56882 (ZRN) ali na naslov Gaberšek, Sedanstr. 30, D-68626 Lampertheim.

- V Šentjurju pri Celju prodajam 2,5 sobno stanovanje, veliko 72 m², staro 10 let. Cena 800 DEM/m². Šrimpf Silvo, M. Zidanška 9, 63230 Šentjur. Tel: 063/741-068.

Če potujete v München,
Vas pričakuje
HOTEL ERBPRINZ
Sonnenstr.2, 80331 München 2
tel. 089 / 59 45 21
Družina Zupan

preberite!

PREVODE DOKUMENTOV, ki jih potrebujete za sklenitev zakona, vam radi poskrbijo slovenski duhovniki. Obrnite se vedno na najbližjega.

ZA CERKVENO POROKO potrebujete krstni list, ki ni star več kot tri mesece. Javite se en mesec pred poroko duhovniku, ki vas bo poročil, da lahko uredi oklice in dokumente in se zmeni s krajevnim župnikom za kraj in čas poroke.

NA VSEH URADIH, kjer vas sprašujejo po narodnosti in državljanstvu povejte, da ste Slovenci. Pri izpolnjevanju vseh formularjev napišite pri rojstnem kraju vedno: Slovenija.

MALE OGLASE sprejema uredništvo "Naše luči", Poljanska cesta 2, 61000 Ljubljana, do 5. v mesecu pred naslednjo številko. Oglasi smejo obsegati največ 100 besed. Za vsebino oglasov uredništvo ne odgovarja. Uredništvo posreduje le naslov oglaševalca, na druga vprašanja glede malih oglasov ne odgovarja. Kdor hoče zvedeti za naslov oglaševalca, naj pošlje v pismu, v denarju ali v mednarodnih poštnih kuponih pristojbino za dvojce pisem za tujino.

vsaj majčkeno se nasmejčkajte!

Sodnik: "Kaj je vaš poklic?"

Obtoženec: "Delodajalec."

Sodnik: "Kakšen delodajalec? Delodajalec je več vrst..."

Obtoženec: "Jaz sem, gospod sodnik, vaš delodajalec. Če bi mene in meni podobnih ne bilo na svetu, bi vi ostali brez dela..."

☺

- Ali mi morete prodati nekaj ščurkov in stenic?

- Ali se norčujete? - vpraša trgovec.

- Ne. Selim se in gospodar mi je dejal, da moram stanovanje pustiti takšno, kakršno sem dobil.

☺

"Kdo je dolžnik, Janko?" vpraša učitelj.

"Tisti, ki je komu denar dolžan."

"In kdo je upnik?"

"Tisti, ki upa, da bo denar dobil nazaj."

☺

Mati: "Veš, Jurček, s prstom ne smeš na nikogar pokazati."

Jurček: "Čemu imam pa potem kazalec?"

☺

Ne tistiš, sine, tiste niso strupene!

- Naš pes čedalje slabše sliši.

- Kako pa veš to?

- Ker ne tuli več, kadar sosedova žena poje.

☺

Oče: "Če hočeš imeti res dobrega moža, vzemi sosedovega sina, ki te ima res rad."

Hči: "Kako pa to veste, oče?"

Oče: "Že leto dni si izposojam denar od njega, pa še vedno hodi s teboj..."

☺

Sinko: "Očka..."

Oče: "Molči! Pri jedi se ne govori!" Oče po končanem kosilu: "Nu, kaj si hotel povedati?"

Sinko: "Zdaj je že prepozno. Muha ti je padla v juho, pa si jo pojedel."

☺

- Strašno, ravno na podplatu imam kurje oko!

- Fant, to je dobro. Ti vsaj nihče ne more nanj stopiti.

☺

Ob inšpekciji v zaporu je sodnik pohvalil red, čistočo in sploh vse. Prisotni paznik pa je še pripomnil:

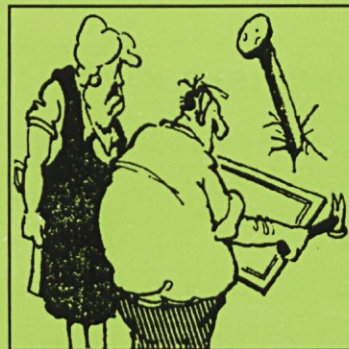
- Da, da, saj vedno pravim, da je to predobro za navadne arestante. Sem bi spadali taki ljudje, kot ste vi, gospod sodnik!

☺

Dve ženski srednjih let ob kofetku:

- Če ste moža že v prvem tednu po poroki odvadili piti, je to zares nezaslišan uspeh! In ni potem nikoli več pil?

- Ne vem; po tistem prvem

Jožko, a si siguren, da ni v hiši manjšega žeblička!

tednu ga nisem več videla.

☺

Učitelj: "Torej, ljudi, ki neprestano potujejo iz kraja v kraj, imenujemo nomade. Kdo pozna kako nomadsko ljudstvo?"

Mihec: "Gospodinjske pomočnice."

☺

Kmečki človek z dvignjeno desnico in dvema prstoma prisega pred sodnikom:

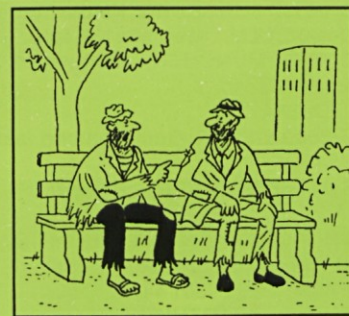
- Naj strela ubije mene, ženo in vse otroke, če lažem, gospod sodnik!

- Dodajte še vole, prašiče in kokoši, pa vam bom verjel!

☺

Profesor: "Kakšna je kazen za dvoženstvo?"

Študent: "Dve tašči."

Poglej zadevo z drugega zornega kota: če bi midva delala, bi bila sedaj prav sigurno brezposelna.

SLOVENSKE KATOLIŠKE ŽUPNIJE PO EVROPI**ANGLIJA****LONDON SW9 Ols, 62, Offley Road**, tel. + faks 071 - 735 - 6655, *Stanislav Cikaneč***AVSTRIJA****A-1050 WIEN, Einsiedlergasse 9-11**, tel. 1 - 544 257, *Anton Štekl***A-8020 GRAZ, Mariahilferplatz 3**, tel. 0316 - 91 31 69 - 37, *p. mag. Janez Žnidar***A-4053 HAID b. Ansfelden, Kirchenstraße 1**, tel. 07229 - 88 3 56 - 3 (ob petkih popoldne in ob sobotah), *Ludvik Počivavšek***A-6800 FELDKIRH / Vorarlberg, Herrengasse 6**, tel. 0 55 22 - 73 1 00 in 38 8 50, *Janez Žagar***A-9800 SPITTAL / Drau, Fridtjof-Nansen-Str. 3****BELGIJA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, tel. 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***B-6200 CHÂTELINEAU, 10, rue de la Revolution**, tel. 071 - 39 73 11, *Kazimir Gaberc***FRANCIJA****F-92320 CHATILLON, 3, Impasse Hoche**, tel. 1-42 - 53 64 43, faks 1-42 53 56 70, *prelat Nace Čretnik, Silvo Česnik, Martin Retelj***F-57710 AUMETZ, 9, rue Saint Gorgon**, tel. 82 91 85 06, *Anton Dejak***F-57800 MERLEBACH, 14, rue du 5 Decembre**, tel. 87 81 47 82, *Jože Kamin***F-06300 NICE, 17, rue de Sospel**, tel. 93 56 66 01, *Franjo Pavalec***HRVAŠKA****41090 ZAGREB, Vrbčanska 114, Andrej Urbančl, CM**, tel. 041 - 156 573**ITALIJA****SLOVENIK, I-00178 ROMA, Via Appia Nuova 884**, tel. 06 - 718 47 44, faks 06 - 718 72 82, *msgr. dr. Maksimilijan Jezernik***MILANO: msgr. dr. Oskar Simčič, Corte S. Ilario 7, 34100 Gorizia**, tel. 0 418 - 32 123**NEMČIJA****D-10829 BERLIN, Kolonnenstr. 38**, tel. 030 - 784 50 66, fax 030 - 788 33 39, *Martin Horvat*, tel. 030 - 788 19 24**D-46149 OBERHAUSEN, Oskarstr. 29**, tel. 0208 - 64 09 76, *Janez Pucelj*, tel. + faks 0208 - 644 277, *Stanislav Čeplak*, diakon**D-50674 KÖLN, Moltkestr. 119 - 121**, tel. 02 21 - 52 37 77, *Martin Mlakar***D-60596 FRANKFURT, Holbeinstr. 70**, tel. 069 - 63 65 48, *Janez Modic***D-68159 MANNHEIM, A 4, 2**, tel. 06 21 - 28 5 00, *Bogdan Saksida***D-85055 INGOLSTADT, Feldkirchner Str. 81**, tel. 08 41 - 59 0 76, *Stanislav Gajšek*, tel. + faks 0841 - 92 06 95**D-70184 STUTTGART, Stafflenbergstr. 64**, tel. 07 11 - 23 28 91, *Janez Šket*, tel. + faks 07 11 - 2 36 13 31**D-72764 REUTLINGEN, Krämerstr. 17**, tel. 07 121 - 45 2 58, faks 07121-47227*Janez Demšar*, Urbanstraße 21, D-72764 Reutlingen, tel. 07 121 - 44 7 89**D-86199 AUGSBURG, Klausenberg 7c**, tel. 08 21 - 97 9 13, *Jože Bucik***D-89073 ULM, Olgastraße 137**, tel. 07 31 - 27 2 76, *Jože Bucik*, voditelj dr. *Marko Dvorak***D-80538 MÜNCHEN, Liebigstr. 10**, tel. 089 - 22 19 41, faks 089 - 29 16 16 27, *Marjan Bečan***NIZOZEMSKA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***ŠVEDSKA****S-411 38 GÖTEBORG, Parkgatan 14**, tel. + faks 031 - 11 54 21, *Zvone Podvinski***ŠVICA****CH-8052 ZÜRICH, Schaffhauser Str. 466**, Postfach 771, tel. 01 - 301 31 32, faks 01 - 303 07 88, *p. Robert Podgoršek*, Seebacherstr. 15, Postfach 521, CH-8052*Zürich*, tel. 01 - 301 44 15**CH-4500 SOLOTHURN, Kapuzinerstr. 18**, tel. 065 - 22 71 33, *p. Damijan Frlan***KATOLIŠKO SREDIŠČE SLOVENCEV PO SVETU, 61001 Ljubljana, Poljanska 2**tel. + faks 061 - 13 32 075, voditelj: *Janez Rihar*, 61120 Ljubljana, Nove Fužine 23, tel. 061 - 454 246, faks 061 - 446 135